

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา)

ปริญญา

ธุรกิจศึกษา

อาชีพศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

The Opinions of Students toward Learning and Teaching Basic Business Subjects of
the Fourth Level at Thammasart Klongluang Wittayakom School, Pathumthani
Education Service Area 1, Ministry of Education

นามผู้วิจัย นางสาวสุรัชฎา เข็นจ๋า

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ศ ทร์พีย์เย็น, M.A.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์สุรัชชัย จิวเจริญสกุล, ศศ.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ริระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ

The Opinions of Students toward Learning and Teaching Basic Business Subjects of
the Fourth Level at Thammasart Klongluang Wittayakom School,
Pathumthani Education Service Area 1, Ministry of Education

โดย

นางสาวสุรัชญา เขื่อนจำ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา)

พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุรชญา เย็นน้ำ 2553: ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา)
สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ศ ทพยัเย็น, M.A. 102 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ใน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน
ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน 125 คน เครื่องมือที่ใช้ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน และด้าน
กิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
และเมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็น
ต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
ภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้น
ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับในด้านอื่นๆ
ไม่แตกต่างกัน

Suratchada Yencham 2010: The Opinions of Students toward Learning and Teaching Basic Business Subjects of the Fourth Level at Thammasart Klongluang Wittayakom School, Pathumthani Education Service Area 1, Ministry of Education. Master of Education (Business Education), Major Field: Business Education, Department of Vocational Education. Thesis Advisor: Associate Professor Yos Subyen, M.A. 102 pages.

The purpose of this research was to study the opinions of students toward learning and teaching basic business subjects of the fourth level at Thammasart Klongluang Wittayakom School, Pathumthani Education Service Area 1, Ministry of Education in 4 aspects : content, teacher, learning and teaching activities, and learning environment. The sample group consisted of students who were studying the fourth level at Thammasart Klongluang Wittayakom School, with a total of 125 students. Questionnaires were employed in this study for a data collection. Data were analyzed by a computer software. Descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, and f-test were used for a data analysis.

The results of this study showed that the opinions of students toward learning and teaching basic business subjects of the fourth level at Thammasart Klongluang Wittayakom School in overall aspects were medium level. For the aspects of content, teacher, learning and teaching activities, the opinions of the students were at high level but in the aspects of learning environment were at medium level. The results indicated that students of Thammasart Klongluang Wittayakom School in fourth level with different grade, overall had different opinions. For the aspects of learning and teaching activities were different. However, they had similar opinions in content, teacher and learning environment.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตาของรองศาสตราจารย์ศ ทรัพย์เย็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเอื้ออาทรนี้เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ ได้แก่ รองศาสตราจารย์กฤษณา ชินสิญจน์ ดร.อนุชัย รามวงษ์ และ ดร.นงลักษณ์ มโนวาลัย ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการปรับแก้จนเครื่องมือมีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับนำมาปรับแก้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอดในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นสิ่งบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

สุรัชญา เขื่อนน้ำ
มิถุนายน 2553

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	7
โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	9
การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้เทคโนโลยี	13
ความหมายของงานธุรกิจ	23
การจัดการเรียนการสอน	24
โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การสร้างเครื่องมือ	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	56
ผลการวิจัย	56
ข้อวิจารณ์	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	76
สรุปผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ	79
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	82
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	88
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	90
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	95
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	102

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชาพื้นฐาน โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม	46
2.2	โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชาเพิ่มเติม โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม	47
4.1	ค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	56
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามรายด้านและภาพรวม	57
4.3	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้านเนื้อหา	58
4.4	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้านครูผู้สอน	61
4.5	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.6	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้าน สภาพแวดล้อมในการเรียน	65
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น	67
4.8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น	68
4.9	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	69
4.10	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ภาพรวม	70

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยนำพาให้บุคคลและสังคมไปสู่จุดมุ่งหมายที่พึงประสงค์ได้ โดยการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาความคิด เพื่อค้นคว้า ทดลองหาความรู้ใหม่ๆ ช่วยพัฒนาคุณธรรมและคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ช่วยทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเพื่อประกอบอาชีพ และช่วยพัฒนาด้านจิตใจให้องงาม การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ระบบการศึกษาไม่สามารถดำเนินการไปได้อย่างอิสระ ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าของสังคม ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยมและคุณธรรมของคนในชาติอย่างมาก การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบ และทิศทางการให้สอดคล้องกับระบบสังคมและเศรษฐกิจ

การศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ได้ประชาชนที่มีคุณภาพ อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทางรัฐบาลได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากงบประมาณของประเทศจำนวนมาก ถูกนำมาใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง ระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ในการพัฒนาประเทศ จึงเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือและกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิดและความสามารถของมนุษย์ รวมทั้งพฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล คุณสมบัติของบุคคลดังที่กล่าวเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นการวางรากฐานด้านความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ เพื่อให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนดังเจตนารมณ์ของปรัชญาการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554) ที่กำหนดปรัชญาการพัฒนาประเทศว่า “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา”

การจัดการศึกษาจึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคนให้พบความถนัดของตนเองและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการปรับหลักสูตรของประเทศที่ใช้อยู่เดิมคือ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) จากการติดตามผลและดำเนินการวิจัยการใช้หลักสูตร โดยกรมวิชาการ ผลการศึกษาพบว่ามีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ซึ่งไม่สามารถส่งเสริมสังคมไทยให้ก้าวทันยุคสมัยได้ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้คือ การกำหนดหลักสูตรไม่สามารถพัฒนาและผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในภูมิภาคได้ อีกทั้งยังไม่สามารถสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในการใช้ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ไม่สามารถพัฒนาประเทศให้ทันกับยุคที่เศรษฐกิจและสังคมมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 1) ต่อมากระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการกำหนดให้ทดลองใช้หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย เปิดให้มีการใช้หลักสูตรตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4 และในปีการศึกษา 2546 ให้โรงเรียนทั่วประเทศดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยจัดลักษณะเดียวกับโรงเรียนนำร่อง จนครบทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2548

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา สาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยให้สถานศึกษาจัดทำสาระของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตรและพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ ความสามารถ เป็นคนดีมีคุณธรรม ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2544: 1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ่มค่า และมีคุณธรรม สามารถสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านการงานและประกอบอาชีพอันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6

งานธุรกิจ เป็นสาระหนึ่งที่จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ซึ่งในงานธุรกิจนั้น ประกอบด้วย ธุรกิจในชีวิตประจำวัน งานสำนักงาน การเงิน และบัญชี การขาย และการจัดการ สถานศึกษาสามารถจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 5 เรื่อง ภายใน 3 ปี ของแต่ละช่วงชั้น เพื่อเป็นการเตรียมตัวเด็กให้พร้อมสำหรับโลกของการทำงาน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) จึงมีความสำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าในประเทศ เนื่องจากการศึกษาในระดับนี้ผู้เรียนกำลังอยู่ในช่วงที่จะศึกษาหาช่องทางในการเรียนต่อ หรือผู้เรียนที่ไม่สามารถศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้ และหลังจากได้จัดหลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ จากรายงานผลการวิจัยการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนวิชาธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพความพร้อมของครูธุรกิจยังไม่ดีเท่าที่ควร ครูธุรกิจประมาณครึ่งหนึ่งไม่ได้จบสาขาวิชาธุรกิจศึกษาโดยตรง ครูธุรกิจในบางโรงเรียนมีจำนวนน้อยมาก นักเรียนมีความสนใจและต้องการเรียนวิชาธุรกิจ แต่มีความเอาใจใส่ในการเรียนน้อย สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมและล่าสมัย งบประมาณไม่เพียงพอ เวลาในการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ภาระหน้าที่ของครูผู้สอนมาก จึงทำให้กิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิชางานธุรกิจขาดหายไป (สิริฉันทน์ สติกรกุลเดชพาหพงษ์ และ จริญญาศรี มาคิลกโกวิท, 2542: บทคัดย่อ) และจากการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูธุรกิจ พบว่า ครูธุรกิจมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยภาพรวมในระดับมาก เพราะครูธุรกิจได้รับมอบหมายภารกิจอื่นนอกเหนือจากงานสอนจนประสบปัญหาเกี่ยวกับเวลาในการเตรียมการสอน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูผู้สอนน้อย เอกสารเกี่ยวกับครูธุรกิจไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักเรียนห้องปฏิบัติการมีขนาดไม่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ครูผู้สอนขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาชีพ ธุรกิจ แหล่งเรียนรู้อาชีพธุรกิจมีไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า ครูผู้สอน มีวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับวิชาที่สอน ครูไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ (สมจิตร กลิ่นน้อย, 2546: บทคัดย่อ) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมนั้นจากการเข้าไปสอบถามเบื้องต้นกับนักเรียนพบว่านักเรียนให้ความสนใจในการเรียนวิชางานธุรกิจน้อย อันเนื่องมาจาก วิชาธุรกิจเป็นวิชาที่ไม่ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียน สภาพห้องเรียนยังไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ถ้าจะให้

การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางธุรกิจ ครูผู้สอนวิชางานธุรกิจจะต้องมีความสามารถในการเลือกกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้แก่ผู้เรียนได้ประสบการณ์ ได้รับความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น และมีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ซึ่งได้จำแนกตามระดับชั้นเนื่องจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชางานธุรกิจมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เกินครึ่งหนึ่ง อาจมีผลต่อการวิจัย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามระดับชั้น

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียนวิชางานธุรกิจ ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน 180 คน โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 92 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 45 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียนวิชางานธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน 125 คน ที่ได้มาโดยการเลือกสุ่มอย่างง่าย โดยอาศัยตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเคร์จซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ขอบเขตของการศึกษาด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ

2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลเสนอแนะให้โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

นิยามศัพท์

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายและขอบเขตของคำไว้ ดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความเข้าใจและความรู้สึกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่จะสนองต่อการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของผู้สอนวิชางานธุรกิจ ที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึงนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ที่เรียนวิชางานธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการจัดอย่างเป็นระบบ ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะตามรูปแบบนั้น ๆ

วิชางานธุรกิจ หมายถึง สาระการเรียนรู้ที่กำหนดอยู่ในหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด เนื้อหารายวิชาจะเกี่ยวข้องกับธุรกิจในชีวิตประจำวัน งานสำนักงาน การเงินและบัญชี การขาย และการจัดการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมเขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวม แนวคิด และทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี
4. ความหมายของงานธุรกิจ
5. การจัดการเรียนการสอน
 - 5.1 ด้านเนื้อหาสาระ
 - 5.2 ด้านครูผู้สอน
 - 5.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 5.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
6. โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และความจริง ซึ่งได้แก่ ความรู้
ต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกว่า การประเมินค่าทั้งในทางบวกและลบ นักวิชาการได้ให้
ความหมายของความคิดเห็นไว้ดังนี้

สวางน สิทธิเลิศอรุณ และคณะ (2522: 92-93) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกซึ่งวิจรรณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (fact) ทศนคติ (attitude) ของบุคคล ในขณะที่ทัศนคติจะเป็นการแสดงความรู้สึกทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527: 174) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกโดยการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับเจตคติ ความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็นไม่เหมือนเจตคติตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้ามีคนไม่เห็นด้วย บุคคลนั้นก็อาจจะเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ เช่น บุคคลหนึ่งมีความคิดเห็นว่าเมืองไทยควรปกครองด้วยระบบสังคมนิยม แต่เมื่อมีผู้คัดค้านความคิดเห็นนั้นโดยการยกเหตุผลมาคัดค้านมากมายในที่สุดบุคคลนั้นอาจเปลี่ยนความคิดเห็นนั้นได้

สุชา จันทรธรม และ สุรางค์ จันทรธรม (2533: 80) กล่าวว่า ความคิดเห็นยากที่จะแยกออกจากเจตคติได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นนั้นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

Good and Brophy (1973: 338) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

Kolasa (1973: 886) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ หรือความคิดเห็นเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

ความหมายของความคิดเห็น สรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเป็นการอธิบายเหตุผลเฉพาะบุคคล อาจจะมีความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับบุคคลอื่นๆก็ได้

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 2-7)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีโครงสร้างหลักสูตร ยืดหยุ่น กำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นช่วงชั้นละ 3 ปี สำหรับเพื่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ประกอบด้วยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสาระของ หลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคมแต่ละท้องถิ่น

หลักการ

เพื่อให้การจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ โดยกำหนดหลักการของ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับ ความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และ เท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถ เทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพโดยกำหนดจุดหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเองมีระเบียบวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะ และศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะ และกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิต และการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตร สถานศึกษาจึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้ กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะกระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษา และพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพ และเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยจัดเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องให้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา และวิกฤตของชาติ

กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานการเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั่วไปเท่านั้น สำหรับส่วนที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้ให้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพผู้เรียนแต่ละคน

มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2 ลักษณะ คือ

1. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. มาตรฐานการเรียนรู้แบบช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้เฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั่วไปเท่านั้น สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมได้

เวลาเรียน

เวลาเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่4-6 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000-1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 5-6 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่4-6 มีเวลาเรียนปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มการงานอาชีพ และเทคโนโลยีเป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการงานอาชีพ และเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม และคุ้มค่า สร้าง และพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่า และมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งพาตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือ และแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 2-7)

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เน้นกระบวนการทำงาน และการจัดการอย่างเป็นระบบพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบงาน และการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน รวมทั้งการสร้าง พัฒนา ผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ดังกล่าว กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี จึงกำหนดการเรียนรู้ที่ยึดงานกระบวนการจัดการและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ บนพื้นฐานของการใช้หลักการและทฤษฎี เป็นในการทำงานและการแก้ปัญหา งานที่นำมาฝึกฝนเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของกลุ่มนั้นเป็นงานเพื่อการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคม และงานเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งงานทั้ง 2 ประเภทนี้ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มการงานอาชีพ และเทคโนโลยีแล้ว ผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังและพัฒนาให้มีคุณภาพและคุณธรรม การเรียนรู้จากการทำงานและการแก้ปัญหากลุ่มการงานอาชีพ และเทคโนโลยีจึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ทักษะและความดีที่หลอมรวมกันจนก่อเกิดเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนทั้งด้านคุณภาพและคุณธรรมตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

คุณภาพของผู้เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ
2. มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่

3. มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

เมื่อจบช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้เรียนต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มีทักษะการทำงานอาชีพสุจริต มีทักษะการจัดการ ทำงานอย่างเป็นระบบและมีกลยุทธ์ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เห็นคุณค่าของงานอาชีพสุจริต เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เลือกใช้ เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมกับงาน และอย่างถูกต้อง มีคุณธรรม สามารถ คิดออกแบบ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ในการทำงาน ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม มุ่งมั่น อดทน ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

สาระและขอบข่ายกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

- สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว
- สาระที่ 2 การอาชีพ
- สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี
- สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ
- สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมที่อาศัยด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

งานบ้าน เป็นงานที่เกี่ยวกับทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย บ้าน และชีวิตความเป็นอยู่ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ โดยเน้นการปลูกฝัง ลักษณะนิสัยการทำงาน ทักษะ กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหาในการทำงาน มีความรับผิดชอบ สะอาด มีระเบียบ ประหยัด อดออม อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานเกษตร เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย การปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ตามกระบวนการผลิตและการจัดการผลผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการผลิต ปลูกฝังความรับผิดชอบ ขยัน อดทน อนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

งานช่าง เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานตามกระบวนการของงานช่าง ซึ่งประกอบด้วย การบำรุงรักษา การติดตั้ง/ประกอบ การซ่อมและการผลิตเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

งานประดิษฐ์ เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานด้านการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่เน้น ความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นความประณีตสวยงามตามกระบวนการงานประดิษฐ์และเทคโนโลยี เน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยตามภูมิปัญญาท้องถิ่น และสากล

งานธุรกิจ เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

สาระที่ 2 การอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพ สุจริต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ ในการแก้ปัญหา และสนองต่อความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับ กระบวนการเทคโนโลยี สร้าง และใช้สิ่งของ เครื่องใช้วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือ สร้างงาน คุณค่า และผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่ 1 : การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 : เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้ พลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำรงชีวิต และครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับ งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ และวิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน การจัดการและสามารถทำงานตามขั้นตอน
2. เลือก ใช้ เก็บบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน
3. มีความคิดริเริ่มในการทำงาน
4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน
5. ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติ

มาตรฐาน ง 1.2 : มีทักษะ กระบวนการทำงาน การจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผนและประเมิน

การดำเนินงาน

2. สามารถทำงานในฐานะผู้นำ/สมาชิกกลุ่ม และสร้างสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม
3. สามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ด้วยวิธีต่างๆ
4. สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหาและแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม
5. มีความตั้งใจ เอาใจใส่และทำงานจนสำเร็จพอใจและยอมรับการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข มีกิจนิสัยในการทำงานด้วยความประณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด

สาระที่ 2 : การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 : เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีเจตคติที่ต่องานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจหลักการและมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานอาชีพสุจริตให้มีคุณภาพ
2. เห็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนางานอาชีพสุจริต

สาระที่ 3 : การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 : เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการ และความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิตสังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการออกแบบและการใช้เทคโนโลยี
2. เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี
3. เลือกเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย ทดสอบ และปรับปรุงแก้ไขประเมินผล และนำเสนอแนวคิด
5. เปรียบเทียบสิ่งของเครื่องใช้ หรือวิธีการที่ได้จากเทคโนโลยีที่ใช้ในท้องถิ่น ทั้งด้านคุณภาพความเหมาะสม การเป็นที่ยอมรับ ความคุ้มค่าต่อการใช้งานและเลือกใช้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย และมีผลดีต่อสิ่งแวดล้อม
6. มีเจตคติที่ดีต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 4 : เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 : เข้าใจ เห็นคุณค่าและใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เห็นความสำคัญของข้อมูลและแหล่งข้อมูล
2. รวบรวมข้อมูลที่สนใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้

3. จัดเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ
4. รู้จักชื่อและหน้าที่ของอุปกรณ์พื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. เข้าใจหลักการทำงานเบื้องต้นและประโยชน์ของคอมพิวเตอร์
6. เข้าใจขั้นตอนการใช้งานคอมพิวเตอร์
7. ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลและความรู้จากแหล่งข้อมูล
8. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสม
9. เข้าใจหลักการเบื้องต้นของการแก้ปัญหา
10. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างชิ้นงานจากจินตนาการหรืองานที่ทำในชีวิตประจำวันอย่างมีจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบ

สาระที่ 5 : เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 : เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

วางแผน เลือกลงและใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมกับงาน

การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นการกำหนดไว้ส่วนเฉพาะที่จำเป็น เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพสำหรับผู้เรียนทุกคน สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนดไว้ทั้งหมด

สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

งานธุรกิจในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสาระที่ 1 : การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ ซึ่งในงานธุรกิจเป็นการศึกษาที่ให้ความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ เพื่อเป็นผู้บริโภคที่ฉลาดและเป็นพลเมืองที่ดี เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและเป็นการสำรวจความสนใจในอาชีพซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่เน้นการให้ความรู้และสร้างทักษะที่เพียงพอต่อการตัดสินใจในการประกอบอาชีพ ซึ่งประกอบด้วย

1. ธุรกิจในชีวิตประจำวัน มีรายวิชาดังนี้คือ

1.1 งานอาชีพทางธุรกิจ

1.2 องค์การธุรกิจ

1.2.1 SMEs

1.2.2 สหกรณ์

1.2.3 กองทุนหมู่บ้าน

1.2.4 บรรษัทมหาชน

1.2.5 บรรษัทข้ามชาติ

1.2.6 ฯลฯ

1.3 ธุรกิจทั่วไป

1.3.1 ธุรกิจรวม

1.3.2 ฯลฯ

2. งานสำนักงาน มีรายวิชาดังนี้คือ

2.1 การติดต่อสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี

- 2.1.1 E-Commerce
- 2.1.2 E-Learning
- 2.1.3 E-Book
- 2.2 การจัดเก็บเอกสาร
- 2.3 การใช้เครื่องใช้สำนักงาน
- 3. การเงินและบัญชี มีรายวิชาดังนี้คือ
 - 3.1 การจัดทำงบประมาณ
 - 3.2 การทำบัญชี
 - 3.2.1 การออมทรัพย์
 - 3.2.2 ธนาคาร
 - 3.2.3 สหกรณ์
 - 3.2.4 ประกันชีวิต
 - 3.2.5 ธุรสารทางการเงิน
 - 3.2.6 พันธบัตร
 - 3.2.7 ฯลฯ
- 4. การขาย มีรายวิชาดังนี้คือ
 - 4.1 การซื้อสินค้าและบริการ
 - 4.1.1 ซื้อตรง
 - 4.1.2 E-Commerce
 - 4.1.3 Shopping Guide
 - 4.2 การขายสินค้าและบริการ
 - 4.2.1 ขายตรง
 - 4.2.2 Whole Sales

4.2.3 Convenience Store

4.3 การรักษาและคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

4.3.1 สิทธิประโยชน์

4.3.2 สิทธิบัตร

4.3.3 ลิขสิทธิ์ทางปัญญา

4.3.4 ฯลฯ

5. การจัดการ

5.1 การจัดการงานประจำวัน

5.2 การจัดการเกี่ยวกับอาชีพ

ความหมายของงานธุรกิจ

งานธุรกิจ หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจในชีวิตประจำวัน งานสำนักงาน การเงินและบัญชี การขายและการจัดการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 20)

ประโยชน์ของการศึกษาวิชาธุรกิจ (ปริญญา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, 2542: 8)

1. ทำให้เข้าใจและมีความรู้เรื่องธุรกิจ
2. ทำให้เป็นผู้บริโภคที่ฉลาด เข้าใจปัญหาในการจัดการศึกษาทำให้ทราบแหล่งที่จะศึกษาข้อมูล
3. ทำให้คนมีงานทำและมีรายได้ สามารถซื้อสินค้าและบริการที่จำเป็นในการครองชีพได้
4. ธุรกิจมีการพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งจะสามารถใช้สินค้าและบริการของ

ธุรกิจได้ถูกต้อง ประหยัด และรวดเร็ว

5. ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยการเสียภาษีให้แก่รัฐ และสามารถนำรายได้ต่างประเทศเข้ามาโดยการส่งสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

6. ทำให้ทราบความเป็นไปของธุรกิจและสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

7. สามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ธุรกิจศึกษาเป็นการศึกษาความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถสรุปการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ดังนี้ คือ

สังัด อุทรานันท์ (2526: 31) ได้เสนอแนะองค์ประกอบที่สำคัญๆ ในการจัดการเรียนการสอนได้ 10 ประการด้วยกัน คือ

1. ลักษณะของผู้เรียน
2. จุดมุ่งหมายของการสอน
3. เนื้อหาสาระที่จะสอน
4. การเตรียมความพร้อม
5. การดำเนินการสอน
6. การสร้างเสริมทักษะ
7. กิจกรรมสนับสนุน
8. การควบคุมและตรวจสอบ
9. สัมฤทธิ์ผลของการสอน
10. การปรับปรุงแก้ไข

ลำพอง บุญช่วย (2530: 1) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนมี 7 ประการ คือ

1. ครูผู้สอน
2. ผู้เรียน
3. หลักสูตร
4. วิธีสอน
5. วัตถุประสงค์ของการสอน
6. สื่อการสอน
7. การประเมินผล

สุพิน บุญวงศ์ (2532: 4-5) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน มี 3 ประการ ได้แก่ ครู นักเรียน และสิ่งที่สอน สรุปได้ดังนี้

1. ครู เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
2. นักเรียนหรือผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญเท่ากับผู้สอน ความสำเร็จในการศึกษา เป็นเป้าหมายสำคัญของผู้เรียน ผู้สอนจึงควรเป็นผู้แนะแนว แนะนำ และจัดมวลงประสบกการณั ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด
3. สิ่งที่สอน ได้แก่ เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ครูจะต้องจัดให้มีความสัมพันธ์กัน น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540: 8) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนจะต้องประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์การสอน เป็นองค์ประกอบสำคัญอันดับแรกของการสอน ทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเพื่ออะไร ให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดบ้าง มากน้อยเพียงใด เป็นการสอนที่มีเป้าหมาย ขณะเดียวกันการตั้งจุดประสงค์การสอนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการเตรียมเนื้อหา การสอน การเลือกใช้วิธีสอน เลือกใช้สื่อการสอน และการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

การสอน

2. การกำหนดเนื้อหา องค์ประกอบข้อนี้ หมายถึง การเลือกและการจัดลำดับเนื้อหา ที่สอนด้วยการกำหนดเนื้อหาจะทำให้ผู้สอนได้ทราบว่าสอนอะไร ผู้เรียนควรได้รับประสบการณ์ ใดบ้าง ประสบการณ์ใดควรได้รับก่อน และในขอบเขตมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม การกำหนด เนื้อหาไว้ล่วงหน้าจะทำให้การสอนมีสาระคุ้มค่ากับเวลาที่ผ่านไป และคุ้มค่าแก่ผู้เรียน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญเช่นกัน เพราะทำให้ ผู้สอนทราบว่าสอนอย่างไร ใช้วิธีการใดในการเสนอหรือสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะต้องใช้วิธีการที่เหมาะสม อาจใช้วิธีเดียวหรือหลายวิธีในการสอนแต่ละครั้ง โดยจะต้อง เป็นวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาวิชา ผู้เรียน สภาพห้องเรียน และสอดคล้องกับ จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

4. การใช้สื่อการสอน สื่อการสอนเป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ชัดเจนและเร็วขึ้น ตลอดจนช่วยสร้างความสนใจได้ดี สื่อการสอนที่ดีจะช่วยให้การสอนดำเนินไปได้ อย่างราบรื่นและสะดวกคล่องตัวแก่ผู้เรียน การเตรียมสื่อการสอนทำให้ผู้สอนทราบว่าใช้ อะไรเป็นสื่อช่วยสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

5. การวัดผลประเมินผล องค์ประกอบข้อนี้ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนที่ผ่านมา นั้น บรรลุผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีตอนใดหรือจุดประสงค์ข้อใดบ้างที่ยังไม่บรรลุ ทำให้ผู้สอนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ตรงจุด การวัดผลประเมินผลนี้มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนจึงต้องทำการวัดผลประเมินผล ทุกครั้งที่สอน

Glaser (1965: 711-809) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้ คือ

(1) จุดประสงค์ของการสอน (2) การประเมินสถานะของผู้เรียนก่อนสอน (3) การจัดกระบวนการเรียนการสอน (4) การประเมินผลการเรียนการสอน และ (5) ข้อมูลป้อนกลับ

Gerlach and Ely (1971: 13) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนมีขั้นตอนสำคัญๆ ของ การจัดการเรียนการสอน 6 ส่วนด้วยกัน คือ (1) การกำหนดวัตถุประสงค์ (2) การเลือกเนื้อหาวิชา (3) การประเมินพฤติกรรมก่อนการเรียน (4) การดำเนินการสอนซึ่งครอบคลุมการพิจารณาทฤษฎี (5) การวัดผลประเมินผล และ (6) การปรับปรุงการสอน

การสอน การจัดกลุ่มผู้เรียน การจัดห้องเรียน การจัดเวลาเรียน และการเลือกแหล่งวิทยาการ (5) การประเมินผลการเรียน และ(6) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อป้อนกลับไปใช้ในการปรับปรุง ส่วนต่างๆ ของระบบ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน คือ แบบแผนการดำเนินการสอนที่ได้รับการจัดอย่างเป็นระบบ ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะตามรูปแบบนั้น ๆ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการจากการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาองค์ประกอบ 4 ด้านดังนี้คือ

1. ด้านเนื้อหาสาระ

การจัดการเรียนการสอนนั้นเนื้อหาสาระถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้ใช้ประกอบการเรียนรู้ เนื้อหาวิชาจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเอาใจใส่ในการเรียนรู้ โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้คือ

- 1.1 ความหมายของเนื้อหาสาระ
- 1.2 การแบ่งเนื้อหา
- 1.3 ความสำคัญของเนื้อหา

1.1 ความหมายของเนื้อหาสาระ

ธำรง บัวศรี (2542: 222) ได้ให้ความหมาย เนื้อหา ว่า หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือสิ่งอันเป็นสาร ซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.2 การแบ่งเนื้อหา ธำรง บัวศรี (2542: 224) นักการศึกษาท่านนี้ได้จำแนกเนื้อหา ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.2.1 ประเภทที่เป็นข้อเท็จจริงและกระบวนการ ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข้อมูล ซึ่งแสดงถึงความจริงของธรรมชาติ รวมทั้งหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่มีผู้กำหนดขึ้น เช่น ลม ฟ้า อากาศ

ผลไม้ สัตว์ อวัยวะ เครื่องจักรกล เรื่องราวในประวัติศาสตร์ สูตรคณิตศาสตร์ เป็นต้น

1.2.2 ประเภทที่เป็นความคิดพื้นฐาน เนื้อหาประเภทนี้ ส่วนใหญ่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งสองสิ่ง เช่น น้ำกลายเป็นไอเพราะถูกความร้อนเผา และเป็นน้ำแข็งเมื่อถูกความเย็น ขี้ผึ้งหลอมละลายเมื่อถูกความร้อน โลหะขยายตัวเมื่อถูกความร้อน การมีเมตตา กรุณา การอ่อนน้อมถ่อมตน การพูดจาอ่อนหวาน ย่อมส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ฯลฯ มองอีกแง่หนึ่งความคิดพื้นฐานก็คือ หลักเบื้องต้นนั่นเอง ตัวอย่างที่กล่าวมานี้ก็คือ หลักเรื่องความร้อน และหลักมนุษยสัมพันธ์

1.2.3 ประเภทที่เป็นมโนทัศน์ เนื้อหาประเภทนี้รวบรวมเอาความคิดเบื้องต้นมาสรุปเป็นความคิดรวบยอด หรือที่เรียกว่า มโนทัศน์ เช่น มโนทัศน์เรื่องการคิดแบบวิทยาศาสตร์ มโนทัศน์เรื่องประชาธิปไตย มโนทัศน์เรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล และมโนทัศน์เรื่องความเสมอภาคทางการศึกษา เป็นต้น

1.2.4 ประเภทที่เป็นระบบความคิด เนื้อหาประเภทนี้สูงสุด กล่าวคือ เป็นเนื้อหาที่จะนำไปสู่ความเข้าใจระบบความคิดของศาสตร์ต่างๆ ที่กล่าวเช่นนี้ หมายความว่าแต่ละศาสตร์ย่อมมีระบบการคิดไม่เหมือนกัน เช่น ระบบความคิดของวิชาการศึกษาย่อมแตกต่างกับวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะในความมุ่งหมาย โครงสร้างวิธีการ ฯลฯ การที่จะเข้าใจระบบความคิดได้ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาของระดับต้น ๆ ทุกระดับ และจะต้องมีประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้เป็นเวลายาวนานพอสมควร

1.3 ความสำคัญของเนื้อหา

চার্জ বাক্সী (2542: 225) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเนื้อหาวิชา มีดังนี้

1.3.1 เนื้อหาเป็นดัชนีขั้นพื้นฐานของหลักสูตร และเป็นตัวที่กำหนด ลักษณะของประสบการณ์การเรียนรู้ที่จะต้องจัดให้แก่ผู้เรียน อันได้แก่ กิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียน และยังเป็นตัวกำหนดเครื่องมือการประเมินผลด้วย

1.3.2 เนื้อหาเป็นความรู้ เป็นสิ่งจำเป็นต่อการใช้เหตุผล จริงอยู่ในบางกรณี ความรู้อาจไม่ช่วยให้บุคคลเปลี่ยนจากการยึดมั่นในความเชื่อที่มีอยู่แต่เดิม และพยายามเกาะติดกับความคิดเดิม วิธีการเดิมโดยไม่ยอมใช้เหตุผล แต่เราก็ต้องยอมรับว่าถ้ายังปิดตัวเองจากความรู้ ก็เท่ากับปิดโอกาสในการใช้เหตุผลทีเดียว

1.3.3 เนื้อหาเป็นความรู้ย่อมส่งเสริมให้เกิดความรู้เพิ่มขึ้น เพราะความรู้ใหม่ย่อมต้องอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน ถ้าไม่มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่เลย ก็เปรียบเสมือนคนตาบอด ซึ่งแม้สิ่งรอบ ๆ ตัวก็ยังมองไม่เห็น แล้วก็ไม่มีวันมองเห็นสิ่งที่อยู่ไกลๆ ได้เลย

1.3.4 เนื้อหาที่เป็นความรู้จะช่วยขยายขอบของประสบการณ์ให้กว้างขวางขึ้น เพราะเมื่อเกิดความรู้ก็จะเกิดความต้องการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น ผลก็คือได้รับประสบการณ์ใหม่ ซึ่งจะทำให้เข้าใจประสบการณ์เดิมดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ประสบการณ์ใหม่ก็ยิ่งจะช่วยให้มองเห็นว่าความรู้เดิมมีอะไรบกพร่องต้องแก้ไขหรือไม่ ทำให้เกิดทัศนะที่กว้างไกลและนำไปสู่ความรู้ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และสิ่งนี้เองที่จะช่วยสร้างพลังทางปัญญาเพิ่มขึ้น

สำหรับเนื้อหาวิชานี้ ผู้กำหนดเนื้อหาวิชาจะต้องให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ต้องมีความสามารถในการกำหนดเนื้อหาวิชาได้ตรงกับความสนใจ และตรงกับพัฒนาการของผู้เรียน ในแต่ละวัยตามหลักจิตวิทยา จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ มีความสนใจและเอาใจใส่ในการเรียน ซึ่งส่งผลให้คุณภาพของผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด ดังที่ธารง บัวศรี (2542: 117) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่จัดไว้ในหลักสูตรควรให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียน

สรุปได้ว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระความรู้ในรายวิชางานธุรกิจที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อ เป็นเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความถูกต้องและทันสมัยเหมาะสมกับวัย ตรงตามความสนใจและความถนัด สร้างทักษะในการเลือกประกอบอาชีพ และมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจจัดให้เหมาะสมกับโรงเรียนและสภาพแวดล้อมของชุมชนนั้นๆ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. **ด้านครูผู้สอน** หมายถึง ครูหรือผู้สอน คือ บุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทาง การเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและ เอกชน ที่ทำการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ การประพฤติปฏิบัติ บุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ ในการสอนของผู้สอนงานธุรกิจ นักเรียน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิด ความพึงพอใจซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542: 4)

กรมอาชีวศึกษา (2537: 7) กล่าวว่า ครูผู้สอนจะดำเนินให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถทางวิชาเฉพาะ ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. มีช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

ปรีชา นิพนธ์พิทยา และ สุทิน เนียนพลับ (2537: 38) กล่าวว่า บุคลิกภาพและความสามารถ ของผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียน รู้จักเลือก และปรับปรุงเทคนิค และวิธีการสอนให้เหมาะสม มีใช้วิธีการสอน แต่เพียงอย่างเดียวตลอดไป ควรคิดแปลงแก้ไขวิธีสอนโดยใช้หลาย ๆ วิธี จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

คุณลักษณะของครูที่ดี

ทวีป อภิสัทธี (2539: 179) ได้รวบรวมพฤติกรรมของครูที่ดี เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1. ตื่นตัวอยู่เสมอ
2. สนใจตัวนักเรียนและกิจกรรมของชั้น
3. ร่าเริงแจ่มใส
4. ควบคุมตนเองได้ ไม่ผิดพลาดง่าย

5. มีอารมณ์ขัน
6. ไม่ลำเอียง ไม่สนใจเฉพาะคนใดคนหนึ่ง
7. มีความอดทน
8. แสดงความเข้าใจแก่นักเรียน
9. แสดงความเป็นเพื่อนและสุภาพต่อนักเรียน
10. ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวของนักเรียนเท่ากับปัญหาการเรียน
11. ยกย่องชมเชยผู้ทำงานดี
12. ยอมรับว่านักเรียนสามารถทำงานยากๆ ได้
13. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
14. ส่งเสริมให้กำลังใจนักเรียนมากที่สุด
15. เตรียมการสอนเป็นอย่างดี
16. มีการยืดหยุ่นถ้าสอนไม่เป็นไปตามแผน
17. ยอมรับความจำเป็นของนักเรียนแต่ละคน
18. ใช้อุปกรณ์การสอนเหมาะสม กระตุ้นให้สนใจการเรียน
19. ชี้แนะทางการเรียนแจ่มแจ้งมีการสาธิตอธิบาย
20. ให้คำชี้แจงแจ่มแจ้ง
21. สนับสนุนให้ทำงานเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น และประเมินผลด้วยตนเอง
22. มีระเบียบวินัย
23. ให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ

Rogers (1969: 485) นักจิตวิทยามนุษยศาสตร์ผู้ริเริ่มวิธีบำบัดคนไข้ทางจิตแบบยึดคนไข้เป็นศูนย์กลาง และใช้วิธีบำบัดบนรากฐานการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ ทำให้คนไข้รู้สึกสบายใจ และเป็นอิสระพอที่จะเข้าใจพื้นฐาน แบบแผนชีวิตของตน และสามารถค้นหาทางเลือกของการคิด รู้สึก และกระทำสิ่งที่ตนปรารถนาหรือความสุขแก่ตนเองได้มากที่สุด

Rogers โยงหลักการนี้เข้ามาสู่แนวปฏิบัติทางการศึกษารูปแบบการศึกษาที่พึงปรารถนา ตามทัศนะของเขาต้องสามารถนำนักเรียนไปสู่ความเป็นบุคคลที่มีสัจจการแห่งตน สามารถทำให้บุคคลมีความอยากรู้อยากเห็นด้วยจิตใจที่เป็นอิสระได้ เลือกทางเดินใหม่ตามความสนใจของตนเอง และตระหนักได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลง รูปแบบการศึกษาที่เื้อต่อเป้าหมายดังกล่าว โรเจอร์เรียกว่าการเรียนรู้แบบประสบการณ์ การเรียนรู้แบบประสบการณ์ของโรเจอร์ มีความเชื่อพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. มนุษย์มีศักยภาพตามธรรมชาติ สำหรับการเรียนรู้ เว้นแต่ว่ามีภาวะบางอย่างมาขัดขวางความต้องการของเขา
2. การบีบบังคับและการขัดเยียดสารพัดสิ่งให้แก่เด็กนั้น ในที่สุดเด็กแต่ละคนคงจะเหลือแต่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่านั้น
3. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในบุคลิกลักษณะของบุคคล จะเกิดขึ้นจากบรรยากาศที่สนับสนุนทางด้านอารมณ์มากกว่าการบังคับจากภายนอก
4. การเรียนรู้ “กระบวนการของการเรียนรู้” เป็นสิ่งที่มีประโยชน์กว่า เพราะเป็นการเปิดรับประสบการณ์ใหม่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา
5. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้เรียนมีส่วนรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้นั้น นักเรียนต้องมีบทบาทสำคัญในการร่วมตัดสินใจ ตลอดกระบวนการของการศึกษา

หลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบประสบการณ์ คือ การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และสติปัญญา

นอกจากนี้เขาได้ผสมผสานแนวคิดของจิตวิทยามนุษยศาสตร์กับแนวคิดจากแหล่งอื่น ๆ ได้เป็นแนวปฏิบัติที่เอื้อต่อการเรียนแบบประสบการณ์ คือ

1. การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกลักษณะการเรียนที่กว้างขวางกว่าเดิม นักเรียนควรเป็นผู้เลือกที่จะเรียนแบบ “ห้องเรียนอิสระ” หรือแบบเดิม
2. การใช้สัญญาการเรียนระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อลดความกังวลของครูและนักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกับการมอบความรับผิดชอบการเรียนให้นักเรียน
3. การฝึกการเรียนแบบสืบสวนหรือแบบค้นพบเพื่อเน้น “วิธีเรียน” มากกว่า “เนื้อหา”
4. การใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงมากขึ้น
5. การฝึกให้เป็นคนมีความรู้สึกไว เพื่อให้รู้จักตนเองมากขึ้น ในฐานะความเป็นมนุษย์

6. การจัดกลุ่มขนาดที่เหมาะสมกับการเรียน กลุ่มย่อยที่มีขนาด 7-10 คน จะทำให้ทุกคนได้ร่วมอภิปรายเต็มที่

7. การใช้บทเรียนโปรแกรมในบางกรณีที่ขาดเครื่องมือ ขาดสารสนเทศที่จำเป็น ต้องนำไปใช้แก้ปัญหาที่ประสบอยู่ ความยืดหยุ่นของการสอนแบบโปรแกรมจะมีคุณค่าสูงยิ่ง แต่ทั้งนี้ให้ระวังการนำมาใช้อย่างขาดการวิเคราะห์จำแนก เช่น ใช้แทนการคิด เป็นต้น

ทัศนะของโรเจอร์ เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าเชิงชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ แนวทางที่เขาให้ไว้เป็นลักษณะของการจัดแบบ “ห้องเรียนเปิด” หรือเป็นการศึกษาเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามสิ่งที่โรเจอร์พยายามจะสื่อกับครู คือ การให้เสรีภาพในการเรียน จะเป็นการปูพื้นฐานทางด้านอารมณ์ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะสำรวจสิ่งที่มีความหมาย และใช้ความพยายามต่อสิ่งนั้นมากกว่าปกติ

ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความพึงพอใจ มีความรักและความกระตือรือร้นในการเล่าเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆของครู มีการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับ อาคารสถานที่ที่เหมาะสมน่าอยู่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาทุกข์ร้อน ปัจจัยความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

Gibson (1976: 14-16) กล่าวว่า ครูต้องประกอบด้วยสมรรถภาพต่าง ๆ 4 ประการ คือ

1. ความรู้ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน
2. ความรู้ในจิตวิทยาการเรียนการสอน
3. ความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้ และวัดผลการเรียน
4. ความสามารถในการปรับความคิดใหม่ ๆ ทางการสอน หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับชั้นเรียน

Borich (1977: 6-8) กล่าวว่า ครูควรมีสมรรถภาพใน 3 ด้าน คือ

1. สมรรถภาพด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ด้านเนื้อหาวิชา และความรู้ด้านกระบวนการ เช่น กระบวนการสอน การจัดการในชั้นเรียน
2. สมรรถภาพด้านการปฏิบัติ หมายถึง พฤติกรรมด้านการสอนของครูในชั้นเรียน
3. สมรรถภาพด้านผลการปฏิบัติ หมายถึง การที่ครูใช้สมรรถภาพด้านความรู้ และด้านการปฏิบัติไปเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมาย

สรุปได้ว่า ครูหรือผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการสอนโดยการถ่ายทอดเนื้อหาสาระในรายวิชางานธุรกิจโดยเป็นผู้ที่มีความรู้เพียงพอกับการสอน สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง สอนให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน สอนสนุกไม่น่าเบื่อ ตอบข้อซักถามถูกต้องชัดเจน สรุปบทเรียนทุกครั้ง ยุติธรรมในการให้คะแนน บุคลิกภาพเหมาะสม ใจกว้างที่สุดภาพ และให้คำปรึกษานอกเวลาเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้คุณธรรมและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนโดยครูใช้วิธีการสอนต่าง ๆ เช่น บรรยาย อภิปราย สาธิต ทำโครงการ ทดลอง ทักษะศึกษาแสดงบทบาทสมมติ กรณีศึกษา และสถานการณ์จำลอง เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ไพฑูริย์ สินลารัตน์ (2526: 53-113) กล่าวว่า วิธีการสอนมีอยู่ 4 แบบ ซึ่งสรุปได้ดังนี้คือ

1. การสอนแบบบรรยาย หมายถึง การสอนที่ผู้สอนพูด บอก เล่า หรืออธิบายเนื้อหาเรื่องราวต่างๆ ให้ผู้เรียนฟัง ไม่ว่าจะใช้เวลาสั้นยาวเพียงใด โดยที่ผู้สอนเป็นฝ่ายเตรียมการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่างๆ มา แล้วผู้เรียนเป็นฝ่ายมารับผลการค้นคว้านั้น โดยทั่วไปมักเป็นการสื่อความหมายทางเดียว คือ จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน
2. การสอนแบบอภิปราย หมายถึง การที่ผู้เรียนได้มีส่วนในการคิด พิจารณา วิเคราะห์

วิจารณ์สิ่งที่เรียนนั้น แล้วเสนอสิ่งที่พิจารณานั้นต่อผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยตนเอง แล้วผู้สอนหรือผู้ร่วมเรียนก็จะช่วยกันให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมแลกเปลี่ยนระหว่างกัน

3. การสอนแบบฝึกปฏิบัติ หมายถึง การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบความรู้หรือเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ได้ค้นหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ได้ประยุกต์เนื้อหาและสภาพจริงได้ฝึกฝนและลงมือทำตามความรู้ที่เรียนไปนั้น

4. การสอนแบบให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หมายถึง การสอนที่มีจุดเน้นที่สำคัญอยู่ที่ตัวผู้เรียนที่จะต้องมีโอกาสในการเรียนรู้ และกำหนดการศึกษาด้วยตนเอง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการสอนเป็นรายบุคคล

ปัทสวดี วีรภักดี (ม.ป.ป. อ่างใน นางเยาว์ ฤทธิ์เรืองเดช, 2533: 28-29) ได้เสนอแนะว่าการเลือกวิธีสอนนั้น ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการสอนและให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอน ซึ่งวิธีการสอนเหล่านี้ ได้แก่

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย เป็นการสอนแบบอธิบายข้อความจริงหรือเรื่องราวต่าง ๆ ผู้เรียนมีหน้าที่รับฟังคำบรรยาย และจดบันทึกคำบรรยายเหล่านั้น
2. วิธีสอนแบบอภิปราย เป็นการสอนแบบแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้ประสานงานช่วยในการตัดสินใจปัญหานั้นๆ
3. วิธีสอนแบบการปฏิบัติ เป็นการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเน้นการพัฒนาทักษะ ครูมีหน้าที่อธิบายสาธิตทักษะที่จะฝึกและควบคุมการฝึกให้คำแนะนำแก้ไข โดยนักเรียนต้องมีส่วนร่วมด้วยตลอดเวลา
4. วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มค้นคว้า เป็นการสอนแบบแบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความถนัดของเด็ก และให้ไปศึกษาค้นคว้าหรือปฏิบัติกิจกรรมจากนั้นจึงนำมาเสนอต่อชั้น อาจจะเสนอเป็นวิธีเสนอแบบปากเปล่า หรือรายงานข้อเขียนก็ได้

5. วิธีสอนแบบปฏิบัติการในห้องทดลอง เป็นการสอนแบบที่นักเรียนได้ปฏิบัติทดลองด้วยตนเอง โดยมีครูแนะนำช่วยเหลือ
6. วิธีสอนแบบสาธิต หมายถึง การสาธิต แสดงวิธีการให้นักเรียนดูโอกาสได้เห็น การทดลองว่าทำอะไร จะเกิดผลอย่างไร แมื่อนักเรียนไม่มีโอกาสทดลองด้วยตนเองก็ตาม
7. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง รู้จักสาเหตุของปัญหา โดยมีครูคอยแนะนำ หรือวางแผนงานค้นคว้าร่วมกับนักเรียน
8. วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน เป็นการสอน โดยครูพยายามให้ผู้เรียนได้พบคำตอบต่างๆ จากคำถาม ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล
9. วิธีสอนแบบใช้วัสดุ เป็นวิธีให้ความรู้ โดยใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ต่างๆ เข้าช่วย เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ
10. วิธีสอนแบบไปศึกษานอกสถานที่ เป็นวิธีสอนแบบให้เกิดการเรียนรู้จากสภาพจริงๆ มีการวางแผนและวางจุดมุ่งหมายการไปศึกษาล่วงหน้าเสมอ
11. วิธีสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนแบบให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเหตุการณ์ได้ด้วยประสบการณ์ตนเอง
12. การสอนโดยจุดประสงค์ เป็นรูปแบบการสอนที่ค่อนข้างใหม่ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่าได้ผลดีที่สุด เพราะการสอนมีการยึดวัตถุประสงค์ควบคู่กับการยึดจิตวิทยาของการเรียนรู้ โดยครูต้องเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และวิธีการที่จะก่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์นั้น

บรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544: 76-77) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนว่า ควรเน้นในเรื่องดังต่อไปนี้คือ

1. การสอนที่มีผู้สอนเป็นกลุ่ม เป็นแนวคิดในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างถูกต้อง ช่วยขจัดปัญหาที่แท้จริงของการเรียนการสอน คือ กลุ่มครูต้องรับผิดชอบร่วมกันในเรื่องของ

สถานที่ที่ใช้สอน และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การสอนที่ใช้ผู้สอนเป็นกลุ่มจะสอน ข้อเท็จจริงต่าง ๆ แก่ผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ฝึกปฏิบัติงานแบบยืดหยุ่นและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดมีความคิดสร้างสรรค์

2. การแยกคณะผู้ทำงานเป็นส่วน จะทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การสอนโดยไม่แบ่งระดับชั้นเรียน ช่วยพัฒนาความคิดของตนเองให้กับผู้เรียนแต่ละคน การสอนแบบนี้ต้องการผู้สอนที่มีความสามารถและมีทักษะมาก

การสอนระดับมัธยมศึกษา ต้องกระทำการจัดอย่างระมัดระวัง เพราะเป็นช่วงการจัด การศึกษาที่เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมทุกด้าน เน้นที่ตัวผู้เรียนแต่ละคน ควรกระทำดังนี้

1. การยืดหยุ่นตารางสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้ ตารางสอน ในแต่ละชั้น ควรมีหลายช่วงเวลาเรียน และมีการเลือกช่วงเวลาในแต่ละชั้น

2. อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ตั้งแต่วิทยุเทป จนถึง คอมพิวเตอร์ ผู้สอนแต่ละคนจะได้นำอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปช่วยปรับปรุงการสอนของตนเองให้ดีขึ้น ผู้สอนควรศึกษาและมีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทุกประเภท

สุทธิพร คล้ายเมืองปิด (2544: 26-29) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. จัดสภาพการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือ เพื่อเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. วางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยเน้นที่ ความสนใจอยากรู้ อยากเรียนของผู้เรียน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

3. พัฒนาตนเอง เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษาที่กว้างไกล ไม่ว่าจะป็นด้วยการอ่าน เพื่อการศึกษา เข้ารับการประชุมอบรมสัมมนา หรือพูดคุยสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ เพื่อนร่วมงาน แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสื่อ

การสอนที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนยุคใหม่

4. เปลี่ยนผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการเรียนรู้วิธีที่จะเรียน โดยเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ เป็นผู้ชี้แนะแหล่งข้อมูล และประสานแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ และเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนพบกับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ ในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม

5. ให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้ ทั้งด้านความคิด จิตใจ การแสดงออกในกรอบของความถูกต้องและให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย

6. ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดติดอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง เพราะไม่มีวิธีการสอนวิธีเดียววิธีใดที่ดีที่สุดในโลก จึงควรพิจารณารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเรื่องราว เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และสถานการณ์ที่เหมาะสม

7. เป็นผู้ประเมิน โดยครูและผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างกลไกเกณฑ์การประเมินในรูปแบบต่างๆ ร่วมกัน และให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนในรายวิชา งานธุรกิจโดยครูใช้วิธีการสอนต่าง ๆ เช่น นำเทคนิคและวิธีการสอนมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เชิญบุคคลที่มีความรู้ทางด้านธุรกิจมาบรรยาย ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน มาประกอบการอธิบาย เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ยกตัวอย่างประกอบการสอน ใช้สหกรณ์ในโรงเรียนเป็นสถานฝึกปฏิบัติงาน จัดทำโครงการ ศึกษาดูงาน จัดกิจกรรมให้รู้จักคิด และแก้ปัญหา และจำลองสถานการณ์เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีการสื่อความหมายที่ตรงกัน และเกิดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนพร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติได้จริง

4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

การส่งเสริมบรรยากาศสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้เป็นบทบาทหน้าที่ประการหนึ่งของครู ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ คือ (ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2544: 14-18)

1. กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีโอกาสคิด ทำ สร้างสรรค์ โดยที่ครูช่วยจัดบรรยากาศการเรียนรู้ จัดสื่อ และสรุปสาระการเรียนรู้ร่วม
2. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ความพร้อมของร่างกายและจิตใจ และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง
3. สาระการเรียนรู้มีความสมดุลเหมาะสมกับวัย ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน และความคาดหวังของสังคม ทั้งนี้ผลการเรียนรู้จากสาระและกระบวนการ จะต้องทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ความดี และมีมีความสุขในการเรียน
4. แหล่งเรียนรู้มีหลากหลายและเพียงพอที่จะให้ผู้เรียน ได้ใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ ตามความถนัด ความสนใจ
5. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครูและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตรที่ช่วยเกื้อกูล ห่วงใย มีกิจกรรมร่วมกันในกระบวนการเรียนรู้ คือ แลกเปลี่ยนความรู้ ถักทอความคิด พิชิตปัญหาาร่วมกัน
6. ศิษย์มีความศรัทธาต่อครูผู้สอน สาระที่เรียนรวมทั้งกระบวนการที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนใฝ่รู้ มีใจรักที่จะเรียนรู้ ทั้งนี้ครูต้องมีความเชื่อว่าศิษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ดี และมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
7. สาระและกระบวนการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของ ผู้เรียน จนผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง

8. กระบวนการเรียนรู้ มีการเชื่อมโยงกับเครือข่ายจริงๆ เช่น ชุมชน ครอบครัว องค์กรต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้สูงสุดส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้และจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีแนวทางดังนี้

8.1 จัดแหล่งการเรียนรู้และบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา

8.1.1 ร่วมมือกับสถานศึกษา จัดแหล่งเรียนรู้ บรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้สังเกต สำรวจ สัมผัสและมีปฏิสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้

8.1.2 ประสานสัมพันธ์กับเพื่อนครูและนักเรียนในการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา

8.1.3 วางแผนจัดกิจกรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการวิเคราะห์ แก้ปัญหา ชี้แนะวางแผนการปฏิบัติงาน เลือกวิธีปฏิบัติงานร่วมกัน ประชุมปรึกษาหารือลงมือปฏิบัติค้นคว้าจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา

8.1.4 เชิญบุคลากรจากชุมชน บิดา-มารดาและผู้ปกครอง ร่วมจัดกิจกรรมให้ความรู้และสนับสนุนทางการศึกษาของผู้เรียนในสถานศึกษา

8.1.5 ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและสรุป เพื่อนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8.2 จัดแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา

สภาพแวดล้อมที่ทางสถานศึกษาจะต้องดำเนินการ ตามข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการดังนี้ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2544 : 22-25)

1. พัฒนาสถานศึกษาให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีทรัพยากรอย่างเพียงพอ ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข จากแหล่งการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมรอบตัว สถานศึกษาต้องดำเนินการดังนี้

1.1 อาคารสถานที่

1.1.1 อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องน้ำ ห้องส้วม ตลอดจนบริเวณสภาพแวดล้อมโรงเรียน ต้องจัดให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ ร่มรื่นสวยงามและปลอดภัย

1.1.2 ห้องเรียน และรูปแบบการจัดที่นั่งเหมาะสมแก่การปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน จัดมุมความรู้ มุมกิจกรรมในห้องเรียน ตลอดจนป้ายนิเทศ ชั้นวางสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสม

1.2 การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้

1.2.1 พัฒนาครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รักและเข้าใจศิษย์

1.2.2 มีการเตรียมการสอนที่ดี จัดหาและพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอ

1.2.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าและการปฏิบัติจริงของตนเอง

1.2.4 มีการนำสื่อนวัตกรรมและกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.3 จัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการในสถานศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

1.3.1 ห้องสมุด ห้องวิชาการ ห้องปฏิบัติการต่างๆ

1.3.2 มุมความรู้ นิทรรศการและอุทยานการศึกษา

1.3.3 ศูนย์สารสนเทศ พิพิธภัณฑศึกษาของท้องถิ่น

1.3.4 ศูนย์สื่อ นวัตกรรมและโสตทัศนูปกรณ์การศึกษา

1.3.5 กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมความรู้ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. พัฒนาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและสารสนเทศ ทั้งที่เป็นข้อมูลพื้นฐานและข้อมูล แหล่งการเรียนรู้ การบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลและ สารสนเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ความทันสมัยเป็นระบบ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแนวปฏิบัติดังนี้

2.1 จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยจำแนกเป็น

2.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

ก. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนและชุมชน

ข. แผนผังอาคารเรียน อาคารประกอบ

ค. จำนวนห้องเรียน ห้องกิจกรรมและห้องปฏิบัติการ

ง. จำนวนครูผู้สอน และบุคลากรสนับสนุน คุณวุฒิทางการศึกษา วิชาเอก ความสามารถพิเศษ

จ. จำนวนนักเรียน จำแนกตามชั้น อายุ ภูมิฐานะ ความสามารถพิเศษ และปัญหาต่างๆ

ฉ. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนรายชั้น รายวิชา/กลุ่มประสบการณ์และข้อมูลสถิติต่างๆ ที่จำเป็น

2.1.2 ข้อมูลแหล่งการเรียนรู้

- ก. ทรัพยากรและการประกอบอาชีพของชุมชน
- ข. สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระในชุมชน
- ค. สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- ง. ผู้ชำนาญการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และบุคลากรที่มีความรู้พิเศษในชุมชน และท้องถิ่นใกล้เคียง
- จ. แหล่งเรียนรู้ของชุมชน องค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนทั้งของรัฐบาลและเอกชน
- ฉ. ผู้นำศิษย์เก่าและผู้มีอุปการคุณของโรงเรียน

2.2 ประมวลข้อมูลและจัดทำสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการนำไปใช้

2.3 เผยแพร่ข้อมูลและนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้

2.4 ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิตและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้

2.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะเพียงพอในการใช้ข้อมูล และเทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตามความต้องการและความสนใจ ตลอดจนการบริการแก่ชุมชน

2.6 ติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบัน และทันสมัย อยู่เสมอ

ภักพิสิฐฐา เสนาสวัสดิ์ (2544: 67) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศในโรงฝึกงานที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงาน ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างนิสัยที่ดีในการทำงานให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ

มาลี สิ้นเสื่อ (2544: 61) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศทางการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริงจากสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ จากความร่วมมือจากบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สรุปว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ เป็นหน้าที่ของครู และเป็นปัจจัยที่สำคัญสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากแหล่งการเรียนรู้ บรรยากาศสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ จะมีอยู่ทั่วไปมีทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สัมผัส และยังคงทำการสำรวจจัดทำข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน มีการประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชนเพื่อขอความร่วมมือให้สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้

โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ตั้งอยู่เลขที่ 69 หมู่ที่ 10 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120 ริมถนน พหลโยธิน (ระยะห่างจากถนนใหญ่ประมาณ 1 กิโลเมตร) สถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้เคียงคือสถาบันเทคโนโลยี แห่งเอเชีย (A.I.T.) และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2516 ได้รับอนุมัติจากกรมสามัญศึกษาให้เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชื่อว่า "โรงเรียนคลองหลวงวิทยาคม" ในระยะแรกอาศัยศาลาการเปรียญวัดบางขันและอาคารชั่วคราวที่ประชาชนและเจ้าอาวาสวัดบางขันช่วยสร้างให้ เป็นโรงเรียนสหศึกษา

พ.ศ. 2518 ย้ายมาอยู่ที่ปัจจุบันเมื่อ 4 มิถุนายน 2518

พ.ศ. 2521 เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พ.ศ. 2524 เข้าอยู่ในโครงการปรับปรุงส่งเสริมการบริหาร โรงเรียนให้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน (ปบม.)

พ.ศ. 2529 เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนคลองหลวงวิทยาคมเป็น โรงเรียนธรรมศาสตร์
คลองหลวงวิทยาคม สังกัดกองและกรมเดิม เป็นโรงเรียนในโครงการร่วมระหว่าง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2533 ได้รับเลือกเป็นโรงเรียนตัวอย่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาอาชีพ

พ.ศ. 2535 กระทรวงศึกษาธิการให้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม

พ.ศ. 2536 ได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนเพื่อรับรางวัลพระราชทานเขตการศึกษา 1 จังหวัด
ปทุมธานี

พ.ศ. 2537 เป็นโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม (รพชส.) รุ่นที่ 3 จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2543 สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประกาศให้เป็นโรงเรียนสวัสดิการแห่ง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2546 เป็นโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ
และเปลี่ยนหลักสูตรปวช.ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม เป็นสาขาธุรกิจคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชาพื้นฐาน โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

ที่	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวน หน่วยกิต	จำนวน ชั่วโมง	ระดับชั้น
1	ง31101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี พื้นฐาน 1 (งานช่าง)	0.5	20	ม.4 ภาค1
2	ง31102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี พื้นฐาน 2 (งานเกษตร)	0.5	20	ม.4 ภาค2
3	ง32101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี พื้นฐาน 3 (งานประดิษฐ์)	0.5	20	ม.5 ภาค1
4	ง32102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี พื้นฐาน 4 (งานบ้าน)	0.5	20	ม.5 ภาค2
5	ง33101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี พื้นฐาน 5 (งานสารสนเทศ)	0.5	20	ม.6 ภาค1
6	ง33102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี พื้นฐาน 6 (งานธุรกิจ)	0.5	20	ม.6 ภาค2

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายวิชาเพิ่มเติม โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

ที่	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง	ระดับชั้น
1	ง31201	คอมพิวเตอร์ 1	0.5	20	ม.4 ภาค1
2	ง31202	คอมพิวเตอร์ 2	0.5	20	ม.4 ภาค2
3	ง32201	คอมพิวเตอร์ 3	0.5	20	ม.5 ภาค1
4	ง32202	คอมพิวเตอร์ 4	0.5	20	ม.5 ภาค2
5	ง33201	คอมพิวเตอร์ 5	0.5	20	ม.6 ภาค1
6	ง33202	คอมพิวเตอร์ 6	0.5	20	ม.6 ภาค2
7	ง33211	การใช้ห้องสมุดเบื้องต้น	0.5	20	ม.4 ภาค1
8	ง33212	การใช้ห้องสมุด 2	1.0	40	ม.4 ภาค2
9	ง31281	ธุรกิจทั่วไป	1.0	40	ม.4 ภาค1
10	ง31282	พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น	2.0	80	ม.4 ภาค1
11	ง31283	พิมพ์ดีดภาษาอังกฤษเบื้องต้น	2.0	80	ม.4 ภาค2
12	ง31284	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1	1.0	40	ม.4 ภาค2
13	ง32281	บัญชีเบื้องต้น 1	2.0	80	ม.5 ภาค1
14	ง32282	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2	1.0	40	ม.5 ภาค1
15	ง32283	บัญชีเบื้องต้น 2	2.0	80	ม.5 ภาค2
16	ง32284	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3	1.0	40	ม.5 ภาค2
17	ง33281	การจัดการธุรกิจเบื้องต้น	1.0	40	ม.6 ภาค1
18	ง33282	เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค	1.0	40	ม.6 ภาค1
19	ง33283	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 4	1.0	40	ม.6 ภาค1
20	ง33284	การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม	2.0	80	ม.6 ภาค2
21	ง33285	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 5	1.0	40	ม.6 ภาค2
22	ง31261	งานช่างเพิ่มเติม 1 (.....)	3.0	120	ม.4 ภาค1
23	ง31262	งานช่างเพิ่มเติม 2 (.....)	3.0	120	ม.4 ภาค2
24	ง32261	งานช่างเพิ่มเติม 3 (.....)	3.0	120	ม.5 ภาค1
25	ง32262	งานช่างเพิ่มเติม 4 (.....)	3.0	120	ม.5 ภาค2
26	ง32261	งานช่างเพิ่มเติม 5 (.....)	3.0	120	ม.6 ภาค1
27	ง32262	งานช่างเพิ่มเติม 6 (.....)	3.0	120	ม.6 ภาค2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ พบว่า มีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจสรุปได้ดังนี้

กนิษฐา วัชวุฒิ (2550) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนงานธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนงานธุรกิจในภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน มีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมมาก ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน มีความเหมาะสมปานกลาง

ทรงศักดิ์ คีจิงตระกูล (2546) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศ และสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีระดับสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจแตกต่างทางสถิติที่ระดับ .05

เบญจา เวียงหทัย (2551) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ

โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชย์การเซตุน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการวัดผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดในด้านเนื้อหาหลักสูตรและด้านครูผู้สอนแตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน โดยด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน มีความแตกต่างกัน

รุจิรา ชุมแวงวาปี (2550) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษาศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชานักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของการจัดการเรียนการสอนวิชา

งานธุรกิจ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีสถานที่เรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียน การสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาวิชา และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผู้ปกครองระดับ การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้าน วิธีการสอน และด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุริย์ มาเกิด (2544) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การราชดำเนิน ชนบุรี พบว่า นักศึกษามี ความคิดต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านผู้เรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ส่วนด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

สมจิตร กลิ่นน้อย (2546) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูธุรกิจ พบว่า ครูธุรกิจมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยภาพรวม ในระดับมาก เพราะครูธุรกิจได้รับมอบหมายภารกิจอื่นนอกเหนือจากงานสอนจนประสบปัญหา เกี่ยวกับเวลาในการเตรียมการสอน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูผู้สอนน้อย เอกสารเกี่ยวกับครูธุรกิจไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักเรียน ห้องปฏิบัติการมีขนาดไม่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ครูผู้สอนขาดความรู้ในการสร้างเครื่องมือวัด และประเมินผลวิชาชีพธุรกิจ แหล่งเรียนรู้อาชีพธุรกิจมีไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า ครูผู้สอนมี วุฒิกการศึกษาไม่ตรงกับวิชาที่สอน ครูไม่ได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้

อารีย์ ขุนชิต (2545) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียน พาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม ด้านหลักสูตร

ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผลโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน แผนการเรียนพาณิชย์กรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยต่างประเทศ

อารีย์ ขุนชิต (2545 อ้างถึง Dils, 1982) ศึกษาติดตามผลนักเรียนบริหารธุรกิจ ปี ค.ศ. 1977 – 1981 ของวิทยาลัยซานจาซโต พบว่า วิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอน เพื่อเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะวิชาทางด้านการเก็บข้อมูลตัวเลขโดยไม่ใช้เครื่องคำนวณการเงินและงานเก็บบันทึก ส่วนวิชาที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพ ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ พิมพ์ดีด การบอกคำ และการใช้เครื่องมือการสื่อสารด้วยภาษางานธุรกิจทั่วไปและการทำงานบริหารธุรกิจโดยตรง ทักษะที่ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการให้เพิ่มในหลักสูตร ได้แก่ การพิมพ์ต้นฉบับทางสถิติ ทักษะทางไวยากรณ์ ทักษะการเว้นวรรคตอน เทคนิคการเขียนรายงาน และการคัดเลือกคนเข้าทำงาน และผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาไปใช้ในการทำงานได้ดี มีบางวิชาเท่านั้น ที่ควรปรับปรุงและเพิ่มเติมตามความต้องการของหน่วยงาน

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมา พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชางานธุรกิจ มีปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนตั้งแต่ เพศ ระดับชั้น ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้เพราะจะส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียนวิชางานธุรกิจ ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน 180 คน โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 92 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 45 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียนวิชางานธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวน 125 คน ที่ได้มาโดยการเลือกสุ่มอย่างง่าย โดยอาศัยตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเคร็จซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เป็นการสอบถามเกี่ยวกับเพศและระดับชั้นของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนในด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ท แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือ

มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูล เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจของ รุจิรา ชุมแวงวาปี (2550); เบลัญญา เวียงหลุทัย (2551) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม เมื่อสร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 คน นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 46 ข้อ ไปทดลอง (Try out) ใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาแต่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 41 คน

4. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาร์ช (Cronbach) ได้ค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.925 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเชื่อมั่นสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้อำนวยการ โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษাপทุมธานี เขต 1

2. ขอความร่วมมือกับครูที่สอนวิชางานธุรกิจ เพื่อแจกแบบสอบถามกับนักเรียนที่เรียนวิชางานธุรกิจ

3. แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียน และเก็บรวบรวมคืนกลับมาทันที ซึ่งได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบคำถาม

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. วิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น

2.1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม นำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
2.50-3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

2.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายใต้ตาราง

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ระดับช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับชั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ เพศ และระดับชั้นของนักเรียน
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	ค่าความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	42	33.60
หญิง	83	66.40
รวม	125	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	ค่าความถี่	ร้อยละ
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	80	64.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	25	20.00
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	16.00
รวม	125	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 125 คน ประกอบด้วย เพศชาย 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 และเพศหญิง 83 คน คิดเป็นร้อยละ 66.40 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วง ชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม แบ่งเป็น ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ผลปรากฏตามตารางที่ 4.2-4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามรายด้านและภาพรวม

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
1 ด้านเนื้อหา	3.54	0.43	มาก
2 ด้านครูผู้สอน	3.51	0.47	มาก
3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.50	0.46	มาก
4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.40	0.53	ปานกลาง
ภาพรวม	3.49	0.40	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจระดับช่วงชั้นที่ 4 อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.43) ด้านครูผู้สอน ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.47) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.46) สำหรับด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.53)

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. เนื้อหาวิชางานธุรกิจ โดยรวมเน้นให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	8 (6.4)	66 (52.8)	47 (37.6)	2 (1.6)	2 (1.6)	3.61	0.71	มาก
2. เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด	18 (14.4)	41 (32.8)	59 (47.2)	7 (5.6)	-	3.56	0.80	มาก
3. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและตรงกับความต้องการของนักเรียน	12 (9.6)	54 (43.2)	54 (43.2)	5 (4.0)	-	3.58	0.72	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
4. มีการจัดเรียงลำดับ เนื้อหาวิชาตามความ ยากง่าย	7 (5.6)	49 (39.2)	63 (50.4)	6 (4.8)	-	3.46	0.67	ปาน กลาง
5. เนื้อหาวิชานั้นให้ นักเรียนเข้าใจถึง กลยุทธ์ในการ ประกอบธุรกิจ	15 (12.0)	43 (43.4)	63 (50.4)	3 (2.4)	1 (0.8)	3.54	0.76	มาก
6. เนื้อหาวิชาช่วยให้ นักเรียนเข้าใจแนวทาง ในการประกอบธุรกิจ แบบต่างๆ	8 (6.4)	64 (51.2)	46 (36.8)	7 (5.6)	-	3.58	0.69	มาก
7. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับ งานธุรกิจใน ชีวิตประจำวันฝึกให้ นักเรียนรู้จักวิธีการ ออมทรัพย์	15 (12.0)	55 (44.0)	48 (38.4)	7 (5.6)	-	3.62	0.76	มาก
8. นักเรียนสามารถนำ ความรู้เรื่องการ ออมทรัพย์และ การลงทุนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	16 (12.8)	57 (45.6)	47 (37.6)	5 (4.0)	-	3.67	0.74	มาก
9. เนื้อหาวิชานั้นให้ นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับ บริการต่างๆ ของ ธนาคาร	10 (8.0)	41 (32.8)	58 (46.4)	15 (12.0)	1 (0.8)	3.35	0.82	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
10. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการเน้นให้นักเรียนรู้และเข้าใจองค์กรธุรกิจประเภทต่างๆ	10 (8.0)	45 (36.0)	61 (48.8)	8 (6.4)	1 (0.8)	3.44	0.76	ปานกลาง
11. เนื้อหาวิชางานธุรกิจช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเตรียมตนเองให้มีความพร้อมเพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต	13 (10.4)	53 (42.4)	45 (36.0)	14 (11.2)	-	3.52	0.82	มาก
รวม						3.54	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านเนื้อหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องการออมทรัพย์และการลงทุนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.74) เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรกิจในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการออมทรัพย์ ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.76) เนื้อหาวิชางานธุรกิจโดยรวมเน้นให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.71) เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวทางในการประกอบธุรกิจแบบต่างๆ ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.69) เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและตรงกับความต้องการของนักเรียน ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.72) เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.80) เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนเข้าใจถึงกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.76) เนื้อหาวิชางานธุรกิจช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเตรียมตนเองให้มีความพร้อมเพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.82) นอกนั้นนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน การสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ครูผู้สอนมีความ รับผิดชอบเกี่ยวกับการ การสอน	16 (12.8)	51 (40.8)	49 (39.2)	6 (4.8)	3 (2.4)	3.57	0.86	มาก
2. ครูผู้สอนเป็นตัวอย่าง ที่ดีต่อนักเรียน	16 (12.8)	51 (40.8)	50 (40.0)	8 (6.4)	-	3.60	0.79	มาก
3. ครูผู้สอนตรงต่อเวลา ในการสอนเสมอ	15 (12.0)	46 (36.8)	54 (43.2)	10 (8.0)	-	3.53	0.81	มาก
4. ครูผู้สอนให้ความ ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ให้นักเรียนทั้งในและ นอกห้องเรียนอย่าง เหมาะสม	10 (8.0)	56 (44.8)	53 (42.4)	6 (4.8)	-	3.56	0.71	มาก
5. ครูผู้สอนสามารถ วิเคราะห์วิจารณ์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทาง ธุรกิจให้นักเรียนทราบ อย่างชัดเจน	11 (8.8)	47 (37.6)	56 (44.8)	10 (8.0)	1 (0.8)	3.46	0.79	ปาน กลาง
6. ครูผู้สอนส่งเสริม สนับสนุนและปลุกฝัง ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ ดีต่ออาชีพธุรกิจ	11 (8.8)	65 (52.0)	39 (31.2)	9 (7.2)	1 (0.8)	3.61	0.78	มาก
7. ครูผู้สอนเข้าใจความ แตกต่างของนักเรียน แต่ละคน	7 (5.6)	55 (44.0)	51 (40.8)	9 (7.2)	3 (2.4)	3.43	0.80	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านครูผู้สอน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
8. ครูผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน	16 (12.8)	47 (37.6)	51 (40.8)	8 (6.4)	3 (2.4)	3.52	0.88	มาก
9. ครูผู้สอนนำประสบการณ์ทางด้านการปฏิบัติงานมาเป็นตัวอย่างเป็นประกอบการสอน	16 (12.8)	47 (37.6)	50 (40.0)	9 (7.2)	3 (2.4)	3.51	0.89	มาก
10. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน	13 (10.4)	50 (40.0)	49 (39.2)	11 (8.8)	2 (1.6)	3.49	0.85	ปานกลาง
11. ครูผู้สอนมีการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนด้วยวิธีการชมเชย ให้กำลังใจนักเรียน	11 (8.8)	43 (34.4)	55 (44.0)	13 (10.4)	3 (2.4)	3.37	0.87	ปานกลาง
รวม						3.51	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนและปลุกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพธุรกิจ ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.78) ครูผู้สอนเป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.79) ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.86) ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.71) ครูผู้สอนตรงต่อเวลาในการสอนเสมอ ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.81) ครูผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.88) ครูผู้สอนนำประสบการณ์ทางด้านการปฏิบัติงานมาเป็นตัวอย่างเป็นประกอบการสอน ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.89) นอกนั้นนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์
คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. มีการจัดกิจกรรมให้ นักเรียนได้อภิปราย แสดงความคิดเห็น ระหว่างเรียน	10 (8.0)	48 (38.4)	55 (44.0)	11 (8.8)	1 (0.8)	3.44	0.79	ปาน กลาง
2. มีการจัดกิจกรรมให้ นักเรียนได้มีการ ทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิด กระบวนการเรียนรู้ ระหว่างเรียน	12 (9.6)	57 (45.6)	46 (36.8)	7 (5.6)	3 (2.4)	3.54	0.83	มาก
3. มีการจัดกิจกรรมให้ นักเรียนได้มีการฝึก ปฏิบัติจริงระหว่าง เรียน	14 (11.2)	49 (39.0)	52 (41.6)	9 (7.2)	1 (0.8)	3.53	0.81	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมให้ นักเรียนได้มีการ ค้นคว้าหาข้อมูลจาก ห้องสมุดอินเทอร์เน็ต และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	11 (8.8)	58 (46.4)	42 (33.6)	11 (8.8)	3 (2.4)	3.50	0.86	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมให้ นักเรียนรู้จักคิดแก้ไข ปัญหาระหว่างเรียน	12 (9.6)	54 (43.2)	50 (40.0)	8 (6.4)	1 (0.8)	3.54	0.78	มาก
6. เน้นให้ผู้เรียนได้มี ส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียน การสอน	9 (7.2)	50 (40.0)	61 (48.8)	5 (4.0)	-	3.50	0.69	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
7. มีการจัดกิจกรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จัก คิดวิเคราะห์มีความคิด สร้างสรรค์	10 (8.0)	48 (38.4)	58 (46.4)	7 (5.6)	2 (1.6)	3.46	0.78	ปาน กลาง
8. มีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ หลากหลายเหมาะสม กับเนื้อหาวิชา	13 (10.4)	47 (37.6)	54 (43.2)	8 (6.4)	3 (2.4)	3.47	0.85	ปาน กลาง
9. มีการใช้วิธีการสอนให้ ผู้เรียนรู้จักกิจกรรม ของผู้ประกอบธุรกิจที่ มีต่อสังคม	11 (8.8)	46 (36.8)	53 (42.4)	9 (7.2)	6 (4.8)	3.38	0.92	ปาน กลาง
10. มีการประเมินผล ระหว่างการเรียน การสอนทุกครั้ง	18 (14.4)	45 (36.0)	52 (41.6)	7 (5.6)	3 (2.4)	3.54	0.89	มาก
11. มีการประเมินในแต่ละ กิจกรรมที่หลากหลาย	14 (11.2)	53 (42.4)	52 (41.6)	5 (4.0)	1 (0.8)	3.59	0.77	มาก
12. มีการจัดทำสื่อการ เรียนที่เหมาะสมกับ บทเรียนหรือเนื้อหา	16 (12.8)	57 (45.6)	47 (37.6)	3 (2.4)	2 (1.6)	3.66	0.79	มาก
13. มีการนำผู้เรียนไป ศึกษาดูงานนอก สถานที่เพื่อเพิ่ม ประสบการณ์แก่ ผู้เรียน	13 (10.4)	43 (34.4)	56 (44.8)	9 (7.2)	4 (3.2)	3.42	0.89	ปาน กลาง
14. มีการเชิญวิทยากร ภายนอกมาให้ความรู้ เพิ่มเติม	11 (8.8)	58 (46.4)	44 (35.2)	9 (7.2)	3 (2.4)	3.52	0.84	มาก
รวม						3.50	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดทำสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับบทเรียนหรือเนื้อหา ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.79) มีการประเมินในแต่ละกิจกรรมที่หลากหลาย ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.77) มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ไขปัญหาระหว่างเรียน ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.78) มีการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนทุกครั้ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.89) มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติม ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.84) เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.69) และมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการค้นคว้าหาข้อมูลจากห้องสมุดอินเทอร์เน็ต และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.86)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ห้องเรียนมีขนาด เพียงพอกับจำนวน นักเรียน	9 (7.2)	51 (40.8)	53 (42.4)	11 (8.8)	1 (0.8)	3.45	0.78	ปาน กลาง
2. ภายในห้องเรียนมี ความเป็นระเบียบ สะอาด	8 (6.4)	38 (30.4)	63 (50.4)	13 (10.4)	3 (2.4)	3.28	0.82	ปาน กลาง
3. สภาพห้องเรียน เอื้ออำนวยต่อการใช้ สื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนที่ทันสมัย	10 (8.0)	41 (32.8)	55 (44.0)	16 (12.8)	3 (2.4)	3.31	0.88	ปาน กลาง
4. บรรยากาศใน ห้องเรียนมีความ อบอุ่นเป็นกันเอง นักเรียนมีโอกาสที่จะ แสดงความคิดเห็นระหว่าง เพื่อนร่วมชั้น	11 (8.8)	49 (39.2)	53 (42.4)	10 (8.0)	2 (1.6)	3.46	0.82	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
5. มีสื่อการเรียนการสอน เพียงพอกับจำนวน นักเรียน	4 (3.2)	56 (44.8)	51 (40.8)	14 (11.2)	-	3.40	0.73	ปาน กลาง
6. นักเรียนได้รับความ สะดวกในการใช้ อุปกรณ์และเครื่องมือ ต่างๆ ที่จำเป็น	12 (9.6)	38 (30.4)	59 (47.2)	15 (12.0)	1 (0.8)	3.36	0.84	ปาน กลาง
7. ห้องสมุดมีเครื่องมือ อุปกรณ์ครบครันใน การค้นคว้าหาข้อมูล ทางวิชาการธุรกิจ	13 (10.4)	50 (40.0)	45 (36.0)	17 (13.6)	-	3.47	0.85	ปาน กลาง
8. มีแหล่งเรียนรู้ทางวิชา งานธุรกิจในโรงเรียน	13 (10.4)	41 (32.8)	56 (44.8)	13 (10.4)	2 (1.6)	3.40	0.87	ปาน กลาง
9. บุคลากรในโรงเรียน ให้การสนับสนุนและ ส่งเสริมในการเรียน วิชาการธุรกิจเพื่อเป็น พื้นฐานในการ ประกอบอาชีพใน อนาคต	9 (7.2)	45 (36.0)	62 (49.6)	9 (7.2)	-	3.43	0.73	ปาน กลาง
10. บุคลากรในท้องถิ่น ให้การสนับสนุนและ ส่งเสริมในการเรียน วิชาการธุรกิจเพื่อเป็น พื้นฐานในการ ประกอบอาชีพใน อนาคต	14 (11.2)	44 (35.2)	54 (43.2)	11 (8.8)	2 (1.6)	3.46	0.86	ปาน กลาง
รวม						3.40	0.53	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น ผลปรากฏดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น

การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4	ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4		ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5		ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ด้านเนื้อหาวิชา	3.50	0.41	3.72	0.38	3.44	0.52
ด้านครูผู้สอน	3.50	0.44	3.62	0.56	3.41	0.50
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.46	0.41	3.78	0.43	3.33	0.55
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.41	0.51	3.53	0.52	3.20	0.56
ภาพรวม	3.47	0.37	3.66	0.38	3.35	0.48

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ภาพรวม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านเนื้อหาวิชา และด้านครูผู้สอน มีความคิดเห็นระดับมาก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น

การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p.
ด้านเนื้อหาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.122	0.561	3.018	0.053
	ภายในกลุ่ม	122	22.669	0.186		
	รวม	124	23.790			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.485	0.243	1.058	0.350
	ภายในกลุ่ม	122	27.968	0.229		
	รวม	124	28.453			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.641	1.321	6.630**	0.002
	ภายในกลุ่ม	122	24.302	0.199		
	รวม	124	26.943			
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.204	0.602	2.171	0.118
	ภายในกลุ่ม	122	33.816	0.277		
	รวม	124	35.020			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.188	0.594	3.832*	0.024
	ภายในกลุ่ม	122	18.905	0.155		
	รวม	124	20.092			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .02

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับในด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) ผลปรากฏดังตารางที่ 4.9-4.10

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน การสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ระดับชั้น	\bar{x}	ชั้นมัธยมศึกษา		
		ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
		3.46	3.78	3.33
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	3.46	-	-0.319** (.009)	.127 (.521)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3.78		-	.447** (.005)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	3.33			-

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ภาพรวม

ระดับชั้น	\bar{x}	ชั้นมัธยมศึกษา	ชั้นมัธยมศึกษา	ชั้นมัธยมศึกษา
		ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
		3.47	3.66	3.35
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	3.47	-	-.194 (.103)	.120 (.472)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	3.66		-	.315* (.031)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	3.35			-

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 ภาพรวม แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อวิจารณ์

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้ทำการวิจารณ์ผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ เนื้อหาวิชา

งานธุรกิจโดยรวมเน้นให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและตรงกับความต้องการของนักเรียน เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนเข้าใจถึงกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวทางในการประกอบธุรกิจแบบต่างๆ เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรกิจในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการออมทรัพย์ นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องการออมทรัพย์และการลงทุนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาวิชางานธุรกิจช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเตรียมตนเองให้มีความพร้อมเพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาสาระความรู้ในรายวิชางานธุรกิจที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อ เป็นเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความถูกต้องและทันสมัยเหมาะสมกับวัย ตรงตามความสนใจและความถนัด สร้างทักษะในการเลือกประกอบอาชีพ และมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ธีรารัตน์ บัวศรี (2542: 117) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่จัดไว้ในหลักสูตรควรให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับกนิษฐา วิทยุทธิ (2550: 86) เรื่องความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าด้านเนื้อหาของวิชางานธุรกิจ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ด้านเนื้อหาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ รุจิรา ชุมแวงวาปี (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสุรีย์ มาเกิด (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี ด้านเนื้อหาวิชา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านครูผู้สอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน ครูผู้สอนเป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน ครูผู้สอนตรงต่อเวลาในการสอนเสมอ ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนและปลุกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพธุรกิจ ครูผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในขณะมีการเรียนการสอน และครูผู้สอนนำประสบการณ์ทางด้านงานธุรกิจมาเป็นตัวอย่างประกอบการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการสอนโดยการถ่ายทอดเนื้อหาสาระในรายวิชางานธุรกิจ เป็นผู้ที่มีความรู้เพียงพอกับการสอน สอนให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน สอนสนุกไม่น่าเบื่อ ตอบข้อซักถามถูกต้องชัดเจน สรุปบทเรียนทุกครั้ง ยุติธรรมในการให้คะแนน บุคลิกภาพเหมาะสม ใช้วาจาที่สุภาพ และให้คำปรึกษานอกเวลาเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้คุณธรรมและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ปรีชา นิพนธ์พิทยา และ สุทิน นิยมพลับ (2537: 38) กล่าวว่า บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รู้จักเลือก และปรับปรุงเทคนิค และวิธีการสอนให้เหมาะสม มีใช้วิธีการสอนแต่เพียงอย่างเดียวตลอดไป ควรดัดแปลงแก้ไขวิธีสอนโดยใช้หลาย ๆ วิธี จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ สุริย์ มาเกิด (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพนมชยการราชดำเนิน ธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ รุจิรา ชุมแวงวาปี (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านครูผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อารีย์ ขุนชิด (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม ด้านอาจารย์ผู้สอน ว่ามีความเหมาะสมระดับมาก นอกจากนี้สอดคล้องกับ สุริย์ มาเกิด (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพนมชยการ

ราชดำเนิน ธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชี ด้านครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้มีการทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้มีการฝึกปฏิบัติจริงระหว่างเรียน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้มีการค้นคว้าหาข้อมูลจากห้องสมุดอินเทอร์เน็ต และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน รู้จักคิดแก้ไขปัญหาระหว่างเรียน เน้นให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนทุกครั้ง มีการประเมินในแต่ละกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดทำสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับบทเรียนหรือเนื้อหา และมีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนในวิชางานธุรกิจ โดยครูใช้วิธีการสอนต่าง ๆ เช่น นำเทคนิคและวิธีการสอนมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เชิญบุคคลที่มีความรู้ทางด้านธุรกิจมาบรรยาย ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน มาประกอบการอธิบาย เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ยกตัวอย่างประกอบการสอน ใช้สหกรณ์ในโรงเรียนเป็นสถานฝึกปฏิบัติงาน จัดทำโครงการ ศึกษาคูงาน จัดกิจกรรมให้รู้จักคิดและแก้ปัญหา และจำลองสถานการณ์เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นมีการสื่อความหมายที่ตรงกัน และเกิดการมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนพร้อมทั้งให้ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติได้จริง ดังที่ สุทธิพร คล้ายเมืองปัด (2544: 26-29) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า ควรให้ผู้เรียน ได้มีอิสระในการเรียนรู้ ทั้งด้านความคิด จิตใจ การแสดงออกในกรอบของความถูกต้องและให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ ขุนชิต (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผลโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้น ปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง

พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและราย
ด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านสภาพแวดล้อมใน
การเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่
ในระดับปานกลาง คือ ห้องเรียนมีขนาดเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ภายในห้องเรียนมีความเป็น
ระเบียบ สะอาด สภาพห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย
บรรยากาศในห้องเรียนมีความอบอุ่นเป็นกันเอง นักเรียนมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อน
ร่วมชั้น มีสื่อการเรียนการสอนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนได้รับความสะดวกในการใช้
อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็น ห้องสมุดมีเครื่องมือ อุปกรณ์ครบครันในการค้นคว้าหาข้อมูล
ทางวิชางานธุรกิจ มีแหล่งเรียนรู้ทางวิชางานธุรกิจใน โรงเรียน และบุคลากรทั้งใน โรงเรียนและใน
ท้องถิ่นให้การสนับสนุนและส่งเสริมในการเรียนวิชางานธุรกิจเพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบ
อาชีพในอนาคต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่ ห้องเรียน
สำหรับวิชางานธุรกิจที่มีขนาดเล็ก หนังสือ เครื่องมือ และอุปกรณ์บางอย่างต้องมีการปรับเปลี่ยนให้
ทันสมัยขึ้น โรงเรียนจะต้องจัดแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สัมผัส และยังคงต้องทำการสำรวจจัดทำ
ข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน มีการประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชน
เพื่อขอความร่วมมือให้สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จึงอาจเป็นสาเหตุที่
ทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนวิชางานธุรกิจของโรงเรียน
ธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม เหมาะสมระดับปานกลาง ดังที่ ภัคพิสิษฐา เสนาสวัสดิ์ (2544:
67) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศในโรงฝึกงานที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้
ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงาน ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างนิสัยที่ดีในการทำงานให้แก่
ผู้เรียนอยู่เสมอ และสอดคล้องกับ มาลี สินเสื่อ (2544: 61) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศทาง
การเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียน ได้เรียนจากประสบการณ์จริงจากสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนที่
อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้อให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ จากความร่วมมือ
จากบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวง
วิทยาคม จากภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้สาเหตุเพราะ

ในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนนั้นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางเพียงข้อเดียว ส่วนด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทำให้ค่าเฉลี่ยโดยรวมถูกดึงค่าต่ำลงมาอยู่ในระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้น ที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 มีความคิดต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ระดับชั้นของนักเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นในการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยนักเรียนในระดับชั้นต่างๆ ได้มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ทำให้เห็นมุมมองของการประกอบธุรกิจ และให้ความสนใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจา เวียงหทัย (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ ทรงศักดิ์ ดิจริงตระกูล (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขตห้วยขวาง พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษاپทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษاپทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษاپทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามระดับชั้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษاپทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียนวิชางาน
ธุรกิจ ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำนวนทั้งสิ้น 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียน
วิชางานธุรกิจ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
จำนวน 125 คน ที่ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างง่าย โดยอาศัยตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเคร็จซี่
และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบ
เลือกตอบ ได้แก่ เพศและระดับชั้น

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้
1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกข้อแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งหนังสือราชการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลกับ
ผู้อำนวยการ โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมและขออนุญาตครูที่สอนวิชางานธุรกิจ เพื่อ
แจกแบบสอบถามกับนักเรียนที่เรียนวิชางานธุรกิจ จำนวนแบบสอบถามที่แจกนักเรียนไป ได้
กลับคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 125 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทาง

สถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศและระดับชั้น วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จำแนกตามระดับชั้น โดยใช้สถิติการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2.1 ด้านเนื้อหา พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องการออมทรัพย์และการลงทุนไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรกิจในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการออมทรัพย์ และเนื้อหาวิชางานธุรกิจโดยรวมเน้นให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ด้านครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอน

ส่งเสริมสนับสนุนและปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพธุรกิจ ครูผู้สอนเป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียนและครูผู้สอนมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการจัดทำสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับบทเรียนหรือเนื้อหา มีการประเมินในแต่ละกิจกรรมที่หลากหลาย และมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ไขปัญหาระหว่างเรียน

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แสดงว่า ระดับชั้นของนักเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นในการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับการค้นคว้าหรือการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับ ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมใน 4 ด้าน ทำให้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ควรเสริมเนื้อหาวิชาโดยเน้นให้นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับบริการต่างๆ ของธนาคาร เพื่อให้นักเรียนสามารถทำธุรกรรมกับทางธนาคารได้อย่างถูกต้องเช่น ความรู้เกี่ยวกับเช็ค พันธบัตรรัฐบาล การฝาก การถอน และการโอนเงิน ความรู้เกี่ยวกับบัตรเครดิต และบัตรเอทีเอ็ม ประเภทเดบิต และวีซ่า เป็นต้น นอกจากนี้ควรนำความรู้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ มาสอดแทรกในเนื้อหาวิชาให้มากขึ้น เช่น การประกอบธุรกิจประเภทห้างหุ้นส่วน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชน เพื่อให้นักเรียนได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่าง ทั้งนี้เพราะผลการวิจัยพบว่าเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการที่เน้นให้นักเรียนรู้และเข้าใจองค์กรธุรกิจประเภทต่างๆ นั้น นักเรียนยังไม่เข้าใจเท่าที่ควร
2. ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนด้วยวิธีการชมเชย ให้กำลังใจนักเรียน และเข้าใจความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอนเพื่อเป็นการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรใช้วิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้จักจริยธรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่มีต่อสังคม มีการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้เรียน
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ควรมีการจัดห้องเรียนให้มีความเป็นระเบียบและสะอาด ควรจัดสภาพห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็น จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายพทุมธานี เขต 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้อย่างสมบูรณ์

2. ควรมีการศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 ทั้ง 2 เขต เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กนิษฐา วิทยุฉวี. 2550. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนงานธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2527. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษาในหลักสูตรการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมอาชีวศึกษา. 2537. ก้าวไปกับแผน 18 กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช. 2542. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. 2544. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. 2545. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล. 2546. ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจในเขตห้วยขวาง. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ทวีป อภิสัทธา. 2539. การสร้างสมรรถภาพในวิชาชีพครูโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ. กรุงเทพมหานคร: แกรมมี่ จำกัด.
- ธีรารัง บัวศรี. 2542. ทฤษฎีและหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: เอร่าวิณ การพิมพ์.
- นางเยาว์ ฤทธิเรืองเดช. 2533. การใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการ โปรแกรมวิชาการจัดการ ทั่วไป ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. 2544. การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- เบญญา เวียงหทัย. 2551. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปริญญา ปาละกะวงษ์ ณ อยุธยา. 2542. หลักสูตรศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชา นิพนธ์พิทยา และ สุทิน นิยมพลับ. 2537. มิติใหม่: การบริหารการศึกษาการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ชีรพงษ์การพิมพ์.
- เพชรรัตน์ ขวัญสังข์. 2546. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูริย์ ลินลารัตน์. 2526. การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ภักพิสิฐฐา เสนาสวัสดิ์. 2544. การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรมใน
วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มาลี สิ้นเสื่อ. 2544. การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รุจิรา ชุมแวงวาปี. 2550. ความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลำพอง บุญช่วย. 2530. การสอนเชิงระบบ. ปทุมธานี: วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. 2522. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ชัยศิริการพิมพ์.
- สังัด อุทรานันท์. 2527. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วังเดียน.
- สิรินันท์ สติรกุล เตชพาหพงษ์ และ จริญญา มาดิลกโกวิท. 2542. การวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และ
แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาธุรกิจในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต
กรุงเทพมหานคร: การวิจัยเอกสารและการวิจัยเชิงปริมาณ. รายงานการวิจัย
คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทร์เอม และ สุรางค์ จันทร์เอม. 2520. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา.
- สุพิน บุญชูวงศ์. 2532. หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร: แสงสุทธิการพิมพ์.

สุทธิพร คล้ายเมืองปิด. 2544. “บทบาทของครูกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไป.”
วารสารวิชาการ 3: 26-29.

สุริย์ มาเกิด. 2544. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพลิชยการราชดำเนิน ชนบุรี.**
สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมจิตร์ กลิ่นน้อย. 2546. **ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูธุรกิจ
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี.** สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2544. **แนวทางการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเพื่อ
ขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: การศาสนา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554).** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2540. **หลักการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.

อารีย์ ขุนชนิด. 2545. **ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา.**
สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Borich, G.D. 1977. **The Appraisal of Teaching.** Mass; Addison-Wesley Publishing company.

Cronbach, L.J. 1990. **Essentials of Psychological Testing.** 5th ed. New York: Harper & Row.

Gerlach, V.S. and D.P. Ely. 1971. **Teaching and Media: A Systems Approach.** Englewood
Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

Gibson, J.T. 1976. **Psychology of the Classroom**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.

Glaser, R. 1965. **Toward a Behavioral Science Base for Instructional Design**. In Robert Glaser (Ed.), Teaching machines and programmed learning (Vol. 2): Data and directions. Washington, D.C.: National Education Association.

Good, T.L. and Brophy, J.E. 1973. **Looking in Classroom**. New York: Harper.

Kolasa, B.J. 1973. **Introduction to Behavioral for Business**. New York: John Wiley & Son, Inc.

Krejcie, R.J. and D.W. Morgan. 1970. "Determining sample size for research activities". **Educational and Psychological Measurement**. 30: 608- 610.

Roger, C.R. 1969. **Freedom to Learn**. Columbus, Ohio: Charles E. Merrill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์กฤษณา ชินสิญจน์
อาจารย์สนับสนุนหลักสูตร ภาควิชาอาชีวศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ดร. อนุชัย รามรังกูร
อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาอาชีวศึกษา)
ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ดร. นงลักษณ์ มโนวัลย์เลา
อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา)
ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โครงการปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 02-9428256

ที่ ศธ 0513.10907/051

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์กฤษณา ชินสิญจน์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุรชญา เข็นฉ่ำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายพูนธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การควบคุมของ

รองศาสตราจารย์ศ ททรัพย์เย็น, M.A. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไคร้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาเครื่องมือวิจัยที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ศ ททรัพย์เย็น)

ประธานโครงการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โครงการปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 02-9428256

ที่ ศธ 0513.10907/051

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ดร.อนุชัย รามวงษ์กูร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุรชญา เข็นกล้า นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายพท. เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การควบคุมของ

รองศาสตราจารย์ศ. ทรัพย์เย็น, M.A. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาเครื่องมือวิจัยที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ศ. ทรัพย์เย็น)

ประธานโครงการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โครงการปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 02-9428256

ที่ ศธ 0513.10907/051

วันที่ 5 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ดร.นงลักษณ์ มโนวัลย์เถา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุรชญา เข็นฉ่ำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การควบคุมของ

รองศาสตราจารย์ศ ทร์พย์เย็น, M.A. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไคร้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาเครื่องมือวิจัยที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ศ ทร์พย์เย็น)

ประธานโครงการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ

ที่ ศธ.0513.109/051

โครงการปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 พหลโยธิน จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

1 ธันวาคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุรัชฎา เขื่อนน้ำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ ภาควิชาอาชีวศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนที่มี
ต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

รองศาสตราจารย์ศ ทรัพย์เย็น, M.A. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการวิจัยครั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เรียน
วิชางานธุรกิจ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์
ยิ่งขึ้น

โครงการปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ จึงขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับ
นักเรียน เพื่อตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วย และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ศ ทรัพย์เย็น)

ประธานโครงการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ

โครงการปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ภาคพิเศษ

โทร.02-9428256

โทรสาร 02-5790203

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริง
ของตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

2. ระดับชั้น

2.1 () มัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 () มัธยมศึกษาปีที่ 5

2.3 () มัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด ในแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

ระดับ 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	<u>ด้านเนื้อหาวิชา</u> เนื้อหาวิชางานธุรกิจโดยรวมเน้น ให้นักเรียนสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2	เนื้อหาวิชานั้นให้นักเรียนได้รับ ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับ การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด					
3	เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับ สภาพปัจจุบันและตรงกับความ ต้องการของนักเรียน					
4	มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาวิชา ตามความยากง่าย					
5	เนื้อหาวิชานั้นให้นักเรียนเข้าใจ ถึงกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ					
6	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเข้าใจ แนวทางในการประกอบธุรกิจ แบบต่างๆ					
7	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรกิจ ในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนรู้จัก วิธีการออมทรัพย์					
8	นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง การออมทรัพย์และการลงทุนไป ใช้ในชีวิตประจำวัน					
9	เนื้อหาวิชานั้นให้นักเรียนรับรู้ เกี่ยวกับบริการต่างๆของธนาคาร					
10	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการ เน้นให้นักเรียนรู้และเข้าใจ องค์กรธุรกิจประเภทต่างๆ					

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
11	เนื้อหาวิชางานธุรกิจช่วยให้ นักเรียนสามารถนำความรู้ไป เตรียมตนเองให้มีความพร้อม เพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต					
12	<u>ด้านครูผู้สอน</u> ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการสอน					
13	ครูผู้สอนเป็นตัวอย่างที่ดีต่อ นักเรียน					
14	ครูผู้สอนตรงต่อเวลาใน การสอนเสมอ					
15	ครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้นักเรียนทั้งใน และนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม					
16	ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางธุรกิจให้ นักเรียนทราบอย่างชัดเจน					
17	ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนและ ปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี ต่ออาชีพธุรกิจ					
18	ครูผู้สอนเข้าใจความแตกต่าง ของนักเรียนแต่ละคน					
19	ครูผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของ นักเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน					
20	ครูผู้สอนนำประสบการณ์ ทางด้านงานธุรกิจมาเป็น ตัวอย่างประกอบการสอน					

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
21	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศเป็น กันเองกับนักเรียนในขณะที่มีการ เรียนการสอน					
22	ครูผู้สอนมีการกระตุ้นให้ นักเรียนสนใจบทเรียนด้วย วิธีการชมเชย ให้กำลังใจ นักเรียน					
23	<u>ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน</u> มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ระหว่างเรียน					
24	มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มี การทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิด กระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียน					
25	มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มี การฝึกปฏิบัติจริงระหว่างเรียน					
26	มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มี การค้นคว้าหาข้อมูลจาก ห้องสมุดอินเทอร์เน็ต และแหล่ง เรียนรู้อื่นๆ					
27	มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จัก คิดแก้ไขปัญหาระหว่างเรียน					
28	เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอน					
29	มีการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้ นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์มี ความคิดสร้างสรรค์					

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
30	มีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่หลากหลายเหมาะสม กับเนื้อหาวิชา					
31	มีการใช้วิธีการสอนที่เน้นให้ นักเรียนรู้จักจริยธรรมของผู้ ประกอบธุรกิจที่มีต่อสังคม					
32	มีการประเมินผลระหว่าง การเรียนการสอนทุกครั้ง					
33	มีการประเมินผลในแต่ละ กิจกรรมด้วยวิธีที่หลากหลาย					
34	มีการจัดทำสื่อการเรียนที่ เหมาะสมกับบทเรียนหรือเนื้อหา					
35	มีการนำนักเรียนไปศึกษาดูงาน นอกสถานที่เพื่อเพิ่ม ประสบการณ์แก่นักเรียน					
36	มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ ความรู้เพิ่มเติม					
37	<u>ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน</u> ห้องเรียนมีขนาดเพียงพอกับ จำนวนนักเรียน					
38	ภายในห้องเรียนมีความเป็น ระเบียบ สะอาด					
39	สภาพห้องเรียนเอื้ออำนวยต่อ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนที่ทันสมัย					

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
40	บรรยากาศในห้องเรียนมีความ อบอุ่นเป็นกันเอง นักเรียนมี โอกาสที่จะแสดงความคิด ระหว่างเพื่อนร่วมชั้น					
41	มีสื่อการเรียนการสอนเพียงพอ กับจำนวนนักเรียน					
42	นักเรียนได้รับความสะดวกใน การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ ต่างๆ ที่จำเป็น					
43	ห้องสมุดมีเครื่องมือ อุปกรณ์ ครบครันในการค้นคว้าหาข้อมูล ทางวิชางานธุรกิจ					
44	มีแหล่งเรียนรู้ทางวิชางานธุรกิจ ในโรงเรียน					
45	บุคลากรในโรงเรียน ให้การ สนับสนุนและส่งเสริมใน การเรียนวิชางานธุรกิจเพื่อเป็น พื้นฐานในการประกอบอาชีพใน อนาคต					
46	บุคลากรในท้องถิ่น ให้การ สนับสนุนและส่งเสริมใน การเรียนวิชางานธุรกิจเพื่อเป็น พื้นฐานในการประกอบอาชีพใน อนาคต					

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุรัชฎา เอินน้ำ
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 18 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานฝ่ายจัดซื้อส่วนกลาง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า จำกัด (มหาชน)